

LUKI

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

ПОГЛАВЉЕ 1

- B**udući da mnogi počеше opisivati događaje koji se ispuniše medju nama,
- ² Kao što nam predaše koji isprva sami videše i sluge reči biše:
- ³ Namislih i ja, ispitavši sve od početka, po redu pisati tebi, čestiti Teofile,
- ⁴ Da poznaš temelj onih reči kojima si se naučio.
- ⁵ U vreme Iroda cara judejskog beše neki sveštenik od reda Avijinog, po imenu Zarija, i žena njegova od plemena Aronovog, po imenu Jelisaveta.
- ⁶ A behu oboje pravedni pred Bogom, i življahu u svemu po zapovestima i uredbama Gospodnjim bez mane.
- ⁷ I ne imahu dece; jer Jelisaveta beše nerotkinja, i behu oboje već stari.
- ⁸ I dogodi se, kad on služaše po svom redu pred Bogom,
- ⁹ Da po običaju sveštenstva dodje na njega da izidje u crkvu Gospodnju da kadi.
- ¹⁰ I sve mnoštvo naroda beše napolju i moljaše se Bogu u vreme kadjenja.
- ¹¹ A njemu se pokaza andjeo Gospodnji koji stajaše s desne strane oltara kadionog.
- ¹² I kad ga vide Zarija uplaši se i strah napade na nj.
- ¹³ A andjeo reče mu: Ne boj se, Zarija; jer je uslišena tvoja molitva: i žena tvoja Jelisaveta rodiće ti sina, i nadeni mu ime Jovan.
- ¹⁴ I biće tebi radost i veselje, i mnogi će se obradovati njegovom rodjenju.
- ¹⁵ Jer će biti veliki pred Bogom, i neće piti vino ni siker; i napuniće se Duha Svetog još u utrobi matere svoje;
- ¹⁶ I mnoge će sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovom;
- ¹⁷ I on će napred doći pred Njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca k deci i nevernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov.
- ¹⁸ I reče Zarija andjelu: Po čemu ću ja to poznati? Jer sam star i žena je moja vremenita.
- ¹⁹ I odgovarajući andjeo reče mu: Ja sam Gavriilo što stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost.
- ²⁰ I evo, onemećeš i nećeš moći govoriti do onog dana dok se to ne zbude; jer nisi verovao mojim rečima koje će se zbiti u svoje vreme.
- ²¹ I narod čekaše Zariju, i čudjahu se što se zabavi u crkvi.
- ²² A izišavši ne mogaše da im govori; i razumeše da mu se nešto utvorilo u crkvi; i on namigivaše im; i osta nem.
- ²³ I kad se navršiše dani njegove službe otide kući svojoj.

- 24** A posle ovih dana, zatrudne Jelisaveta žena njegova, i krijaše se pet meseci govoreći:
- 25** Tako mi učini Gospod u dane ove u koje pogleda na me da me izbavi od ukora medju ljudima.
- 26** A u šesti mesec posla Bog andjela Gavrila u grad galilejski po imenu Nazaret
- 27** K devojci isprošenoj za muža, po imenu Josifa iz doma Davidovog; i devojci beše ime Marija.
- 28** I ušavši k njoj andjeo reče: Raduj se, blagodatna! Gospod je s tobom, blagoslovena si ti medju ženama.
- 29** A ona, videvši ga, poplaši se od reči njegove i pomisli: Kakav bi ovo bio pozdrav?
- 30** I reče joj andjeo: Ne boj se, Marija! Jer si našla milost u Boga.
- 31** I evo zatrudnećeš, i rodićeš Sina, i nadeni Mu ime Isus.
- 32** On će biti veliki, i nazvaće se Sin Najvišega, i daće Mu Gospod Bog presto Davida oca Njegovog;
- 33** I carovaće u domu Jakovljevom vavek, i carstvu Njegovom neće biti kraja.
- 34** A Marija reče andjelu: Kako će to biti kad ja ne znam za muža?
- 35** I odgovarajući andjeo reče joj: Duh Sveti doći će na tebe, i sila Najvišeg oseniće te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božji.
- 36** I evo Jelisaveta, tvoja tetka, i ona zatrudne sinom u starosti svojoj, i ovo je šesti mesec njoj, koju zovu nerotkinjom.
- 37** Jer u Boga sve je moguće što kaže.
- 38** A Marija reče: Evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po reči tvojoj. I andjeo otide od nje.
- 39** A Marija ustavši onih dana, otide brzo u gornju zemlju, u grad Judin.
- 40** I udje u kuću Zarijinu, i pozdravi se s Jelisavetom.
- 41** I kad Jelisaveta ču čestitanje Marijino, zaigra dete u utrobi njenoj, i Jelisaveta se napuni Duha Svetog,
- 42** I povika zdravo i reče: Blagoslovena si ti medju ženama, i blagosloven je plod utrobe tvoje.
- 43** I otkud meni ovo da dodje mati Gospoda mog k meni?
- 44** Jer gle, kad dodje glas čestitanja tvog u uši moje, zaigra dete radosno u utrobi mojoj.
- 45** I blago onoj koja verova, jer će se izvršiti šta joj kaza Gospod.
- 46** I reče Marija: Veliča duša moja Gospoda;
- 47** I obradova se duh moj Bogu Spasu mom,
- 48** Što pogleda na poniženje sluškinje svoje; jer gle, odsad će me zvati blaženom svi naraštaji;
- 49** Što mi učini veličinu silni, i sveto ime Njegovo;
- 50** I milost je Njegova od koljena na koljeno onima koji Ga se boje.
- 51** Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislima srca njihovih.
- 52** Zbaci silne s prestola, i podiže ponižene.
- 53** Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne.
- 54** Primi Izrailja, slugu svog, da se opomene milosti.
- 55** Kao što govori ocima našim, Avraamu i semenu njegovom doveka.
- 56** Marija pak sedi s njom oko tri meseca, i vrati se kući svojoj.
- 57** A Jelisaveti dodje vreme da rodi, i rodi sina.

- ⁵⁸ I čuše njeni susedi i rodbina da je Gospod pokazao veliku milost svoju na njoj, i radovahu se s njom.
- ⁵⁹ I u osmi dan dodjoše da obrežu dete, i hteše da mu nadenu ime oca njegovog, Zarija.
- ⁶⁰ I odgovarajući mati njegova reče: Ne, nego da bude Jovan.
- ⁶¹ I rekoše joj: Nikoga nema u rodbini tvojoj da mu je takvo ime.
- ⁶² I namigivahu ocu njegovom kako bi on hteo da mu nadenu ime.
- ⁶³ I zaiskavši daščicu, napisa govoreći: Jovan mu je ime. I začudiše se svi.
- ⁶⁴ I odmah mu se otvoriše usta i jezik njegov i govoraše hvaleći Boga.
- ⁶⁵ I udje strah u sve susede njihove; i po svoj gornjoj Judeji razglasi se sav ovaj događaj.
- ⁶⁶ I svi koji čuše metnuše u srce svoje govoreći: Šta će biti iz ovog deteta? I ruka Gospodnja beše sa njim.
- ⁶⁷ I Zarija otac njegov napuni se Duha Svetog, i prorokova govoreći:
- ⁶⁸ Blagosloven Gospod Bog Jakovljevi što pohodi i izbavi narod svoj,
- ⁶⁹ I podiže nam rog spasenja u domu Davida sluge svog,
- ⁷⁰ Kao što govori ustima svetih proroka svojih od veka
- ⁷¹ Da će nas izbaviti od naših neprijatelja i iz ruku svih koji mrze na nas;
- ⁷² Učiniti milost ocima našim, i opomenuti se svetog zaveta svog,
- ⁷³ Kletve kojom se kleo Avraamu ocu našem da će nam dati
- ⁷⁴ Da se izbavimo iz ruku neprijatelja svojih, i da mu služimo bez straha,
- ⁷⁵ I u svetosti i u pravdi pred Njim dok smo god živi.
- ⁷⁶ I ti, dete, nazvaćeš se prorok Najvišega; jer ćeš ići napred pred licem Gospodnjim da Mu pripraviš put;
- ⁷⁷ Da daš razum spasenja narodu njegovom za oproštenje greha njihovih,
- ⁷⁸ Po dubokoj milosti Boga našeg, po kojoj nas je pohodio istok s visine;
- ⁷⁹ Da obasjaš one koji sede u tami i u senu smrtnom; da uputiš noge naše na put mira.
- ⁸⁰ A dete rastijaše i jačaše duhom, i beše u pustinji dotle dok se ne pokaza Izrailju.

ПОГЛАВЉЕ 2

- U** to vreme pak izidje zapovest od ćesara Avgusta da se prepíše sav svet.
- ² Ovo je bio prvi prepis za vladanja Kirinova Sirijom.
- ³ I podjoše svi da se prepíšu, svaki u svoj grad.
- ⁴ Tada podje i Josif iz Galileje, iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zvaše Vitlejem, jer on beše iz doma i plemena Davidovog,
- ⁵ Da se prepíše s Marijom, isprošenom za njega ženom, koja beše trudna.
- ⁶ I kad onamo behu, dodje vreme da ona rodi.
- ⁷ I rodi Sina svog prvenca, i povi Ga, i metnu Ga u jasje; jer im ne beše mesta u gostionici.
- ⁸ I behu pastiri u onom kraju koji čuvahu noćnu stažu kod stada svog.
- ⁹ I gle, andjeo Gospodnji stade medju njima, i slava Gospodnja obasja ih; i uplašíše se vrlo.
- ¹⁰ I reče im andjeo: Ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost koja će biti svemu narodu.
- ¹¹ Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovom.

- 12 I eto vam znaka: Naći ćete dete povito gde leži u jaslama.
- 13 I ujedanput postade s andjelom mnoštvo vojnika nebeskih, koji hvaljahu Boga govoreći:
- 14 Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, među ljudima dobra volja.
- 15 I kad andjeli otidoše od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugom: Hajdemo do Vitlejema, da vidimo to što se tamo dogodilo šta nam kaza Gospod.
- 16 I dodjoše brzo, i nadjoše Mariju i Josifa i dete gde leži u jaslama.
- 17 A kad videše, kazaše sve što im je kazano za to dete.
- 18 I svi koji čuše diviše se tome što im kazaše pastiri.
- 19 A Marija čuvažše sve reči ove i slagaše ih u srcu svom.
- 20 I vratiše se pastiri slaveći i hvaleći Boga za sve što čuše i videše, kao što im bi kazano.
- 21 I kad se navršī osam dana da Ga obrežu, nadenuše Mu ime Isus, kao što je andjeo rekao dok se još nije bio ni zametnuo u utrobi.
- 22 I kad dodje vreme da idu na molitvu po zakonu Mojsijevom, doneše Ga u Jerusolim da Ga metnu pred Gospoda,
- 23 (Kao što je napisano u zakonu Gospodnjem: Da se svako dete muško koje najpre otvori matericu posveti Gospodu;)
- 24 I da prinesu prilog, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjem, dve grlice, ili dva golubića.
- 25 I gle, beše u Jerusolimu čovek po imenu Simeun, i taj čovek beše pravedan i pobožan, koji čekaše utehe Izrailjeve, i Duh Sveti beše u njemu.
- 26 I njemu beše Sveti Duh kazao da neće videti smrt dok ne vidi Hrista Gospodnjeg.
- 27 I kaza mu Duh te dodje u crkvu; i kad donesoše roditelji dete Isusa da svršše za Njega zakon po običaju,
- 28 I on Ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i reče:
- 29 Sad otpuštaš s mirom slugu svog, Gospode, po reči svojoj;
- 30 Jer videše oči moje spasenje Tvoje,
- 31 Koje si ugotovio pred licem svih naroda,
- 32 Videlo, da obasja neznabošce, i slavu naroda Tvog Izrailja.
- 33 I Josif i mati Njegova čudjahu se tome što se govoraše za Njega.
- 34 I blagoslovi ih Simeun, i reče Mariji, materi Njegovoj: Gle, Ovaj leži da mnoge obori i podigne u Izrailju, i da bude znak protiv koga će se govoriti
- 35 (A i tebi samoj probošće nož dušu), da se otkriju misli mnogih srca.
- 36 I beše Ana proročica, kći Fanuilova, od kolena Asirovog; ona je ostarela, a sedam je godina živela s mužem od devojaštva svog,
- 37 I udova oko osamdeset i četiri godine, koja ne odlažāše od crkve, i služāše Bogu dan i noć postom i molitvama.
- 38 I ona u taj čas dodje, i hvaljaše Gospoda i govoraše za Njega svima koji čekahu spasenja u Jerusolimu.
- 39 I kad svršīše sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret.
- 40 A dete rastijaše i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija beše na Njemu.
- 41 I roditelji Njegovi idjahu svake godine u Jerusolim o prazniku pashe.
- 42 I kad Mu bi dvanaest godina, dodjoše oni u Jerusolim po običaju praznika;
- 43 I kad dane provedoše i oni se vratiše, osta dete Isus u Jerusolimu; i ne znade Josif i mati Njegova;
- 44 Nego misleći da je s društvom, otidoše dan hoda, i stadoše Ga tražiti po rodbini i po

znancima.

⁴⁵ I ne našavši Ga vratiše se u Jerusalim da Ga traže.

⁴⁶ I posle tri dana nadjoše Ga u crkvi gde sedi medju učiteljima, i sluša ih, i pita ih,

⁴⁷ I svi koji Ga slušahu divljahu se Njegovom razumu i odgovorima.

⁴⁸ I videvši Ga začudiše se, i mati Njegova reče Mu: Sine! Šta učini nama tako? Evo otac tvoj i ja sa strahom tražismo te.

⁴⁹ I reče im: Zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti što je Oca mog?

⁵⁰ I oni ne razumeše reči što im reče.

⁵¹ I sidje s njima i dodje u Nazaret; i beše im poslušan. I mati Njegova čuvaše sve reči ove u srcu svom.

⁵² I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

ПОГЛАВЉЕ 3

U petnaestoj godini vladanja cesara Tiverija, kad beše Pontije Pilat sudija u Judeji, i Irod četvorovlasnik u Galileji, a Filip brat njegov četvorovlasnik u Itureji i u trahonitskoj, i Lisanija četvorovlasnik u Avilini,

² Za poglavara sveštениčkih Ane i Kajafe, reče Bog Jovanu sinu Zarijinom u pustinji,

³ I dodje u svu okolinu jordansku propovedajući krštenje pokajanja za oproštenje greha;

⁴ Kao što je napisano u knjizi reči proroka Isaije koji govori: Glas onog što viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji; poravnite staze Njegove;

⁵ Sve doline neka se ispune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i šta je krivo neka bude pravo, i hrapavi putevi neka budu glatki;

⁶ I svako će telo videti spasenje Božije.

⁷ Jovan, pak, govoraše ljudima koji izlažahu da ih krsti: Porodi aspidini! Ko vam kaza da bežite od gneva koji ide?

⁸ Rodite dakle rodove dostojne pokajanja, i ne govorite u sebi: Oca imamo Avraama; jer vam kažem da Bog može i od ovog kamenja podignuti decu Avraamu.

⁹ Jer već i sekira stoji drvetu kod korena; i svako drvo koje dobar rod ne radja seče se i u oganj se baca.

¹⁰ I pitahu ga ljudi govoreći: Šta ćemo dakle činiti?

¹¹ On pak odgovarajući reče im: Koji ima dve haljine neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane neka čini tako.

¹² Dodjoše pak i carinici da ih krsti, i rekoše mu: Učitelju! Šta ćemo činiti?

¹³ A on im reče: Ne tražite više nego što vam je rečeno.

¹⁴ Pitahu ga pak i vojnici govoreći: A mi šta ćemo činiti? I reče im: Nikome da ne činite sile niti koga da opadate, i budite zadovoljni svojom platom.

¹⁵ A kad narod beše u sumnji i pomišljahu svi u srcima svojim za Jovana: Da nije on Hristos?

¹⁶ Odgovaraše Jovan svima govoreći: Ja vas krstim vodom; ali ide za mnom jači od mene, kome ja nisam dostojan odrešiti remen na obući Njegovoj; On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

¹⁷ On ima lopatu u ruci svojoj, i očistiće gumno svoje, i skupiće pšenicu svoju, a plevu će sažeci ognjem večnim.

¹⁸ I drugo mnogo koješta javlja narodu i napominja.

- ¹⁹ Iroda pak četvorovlasnika koraše Jovan za Irodijadu, ženu brata njegovog, i za sva zla što učini Irod;
- ²⁰ I svrh svega učini i to te zatvori Jovana u tamnicu.
- ²¹ A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše se Bogu, otvori se nebo,
- ²² I sidje na Nj Duh Sveti u telesnom obliku kao golub, i ču se glas s neba govoreći: Ti si Sin moj ljubazni, Ti si po mojoj volji.
- ²³ I taj Isus imaše oko trideset godina kad poče; i beše, kao što se mišljaše, sin Josifa sina Ilijinog,
- ²⁴ Sina Matatovog, sina Levijevog, sina Melhijinog, sina Jenejevog, sina Josifovog,
- ²⁵ Sina Matatijinog, sina Amosovog, sina Naumovog, sina Eslijinog, sina Nangejevog,
- ²⁶ Sina Maatovog, sina Matatijinog, sina Semejinog, sina Josifovog, sina Judinog,
- ²⁷ Sina Joaninog, sina Risinog, sina Zorovaveljevog, sina Salatiilovog, sina Nirijinog,
- ²⁸ Sina Melhijinog, sina Adijinog, sina Kosamovog, sina Irovog,
- ²⁹ Sina Josijinog, sina Elijezerovog, sina Jorimovog, sina Matatovog, sina Levijevog,
- ³⁰ Sina Simeunovog, sina Judinog, sina Josifovog, sina Jonanovog, sina Elijakimovog,
- ³¹ Sina Melejinog, sina Mainanovog, sina Matatinog, sina Natanovog, sina Davidovog,
- ³² Sina Jesejevog, sina Ovidovog, sina Voozovog, sina Salmonovog, sina Naasonovog,
- ³³ Sina Aminadavovog, sina Aramovog, sina Esromovog, sina Faresovog, sina Judinog,
- ³⁴ Sina Jakovljevog, sina Isakovog, sina Avraamovog, sina Tarinog, sina Nahorovog,
- ³⁵ Sina Seruhovog, sina Ragavovog, sina Falekovog, sina Everovog, sina Salinog,
- ³⁶ Sina Kainanovog, sina Arfaksadovog, sina Simovog, sina Nojevog, sina Lamehovog,
- ³⁷ Sina Matusalovog, sina Enohovog, sina Jaredovog, sina Maleleilovog, sina Kainanovog,
- ³⁸ Sina Enosovog, sina Sitovog, sina Adamovog, sina Božijeg.

ПОГЛАВЉЕ 4

- I**sus pak pun Duha Svetog vrati se od Jordana, i odvede Ga Duh u pustinju,
- ² I četrdeset dana kuša Ga djavo, i ne jede ništa za to dana; i kad se oni navršiše, onda ogladne,
- ³ I reče Mu djavo: Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane hleb.
- ⁴ I odgovori mu Isus govoreći: U pismu stoji: Neće živeti čovek o samom hlebu, nego o svakoj reči Božijoj.
- ⁵ I izvedavši Ga djavo na goru visoku pokaza Mu sva carstva ovog sveta u trenuću oka,
- ⁶ I reče Mu djavo: Tebi ću dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je meni predana, i kome ja hoću daću je;
- ⁷ Ti, dakle, ako se pokloniš preda mnom biće sve tvoje,
- ⁸ I odgovarajući Isus reče mu: Idi od mene, sotonu; u pismu stoji: Poklanjaj se Gospodu Bogu svom, i Njemu jedinom služi.
- ⁹ I odvede Ga u Jerusalem, i postavi Ga navrh crkve, i reče Mu: Ako si Sin Božji, skoči odavde dole;
- ¹⁰ Jer u pismu stoji da će andjelima svojim zapovediti za tebe da te sačuvaju,
- ¹¹ I uzeće te na ruke da gde ne zapneš za kamen nogom svojom.
- ¹² I odgovarajući Isus reče mu: Kazano je: Ne kušaj Gospoda Boga svog.

- 13 I kad svrši djavo sve kušanje, otide od Njega za neko vreme.
- 14 I vrati se Isus u sili duhovnoj u Galileju; i otide glas o Njemu po svemu onom kraju.
- 15 I On učaše po zbornicama njihovim, i svi Ga hvaljahu.
- 16 I dodje u Nazaret gde beše odrastao, i udje po običaju svom u dan subotni u zbornicu, i ustade da čita.
- 17 I daše Mu knjigu proroka Isaije, i otvorivši knjigu nadje mesto gde beše napisano:
- 18 Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevandjelje siromasima; posla me da iscelim skrušene u srcu; da propovedim zarobljenima da će se otpustiti, i slepima da će progledati; da otpustim sužnje;
- 19 I da propovedam prijatnu godinu Gospodnju.
- 20 I zatvorivši knjigu dade sluzi, pa sede: i svi u zbornici gledahu na Nj.
- 21 I poče im govoriti: Danas se izvrši ovo pismo u ušima vašim.
- 22 I svi Mu svedočahu, i divljahu se rečima blagodati koje izlažahu iz usta Njegovih, i govorahu: Nije li ovo sin Josifov?
- 23 I reče im: Vi ćete meni bez sumnje kazati ovu priču: Lekar! Izleči se sam; šta smo čuli da si činio u Kapernaumu učini i ovde na svojoj postojbini.
- 24 Reče pak: Zaista vam kažem: nikakav prorok nije mio na svojoj postojbini.
- 25 A zaista vam kažem: Mnoge udovice behu u Izrailju u vreme Ilijino kad se nebo zatvori tri godine i šest meseci i bi velika glad po svoj zemlji;
- 26 I ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu sidonsku k ženi udovici.
- 27 I mnogi behu gubavi u Izrailju za proroka Jelisija; i nijedan se od njih ne očisti do Neemana Sirijanina.
- 28 I svi se u zbornici napuniše gneva kad čuše ovo.
- 29 I ustavši isteraše Ga napolje iz grada, i odvedoše Ga navrh gore gde beše njihov grad sazidan da bi Ga bacili odozgo.
- 30 Ali On prodje izmedju njih, i otide.
- 31 I dodje u Kapernaum grad galilejski, i učaše ih u subote.
- 32 I čudjahu se nauci Njegovoj; jer Njegova beseda beše silna.
- 33 I u zbornici beše čovek u kome beše nečisti duh djavolski, i povika glasno
- 34 Govoreći: Prođi se, šta je tebi do nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam Te ko si, Svetac Božji.
- 35 I zapreti mu Isus govoreći: Umukni, i izidji iz njega. I oborivši ga djavo na sredu, izidje iz njega, i nimalo mu ne naudi.
- 36 I u sve udje strah, i govorahu jedan drugom govoreći: Kakva je to reč, da vlašću i silom zapoveda nečistim duhovima, i izlaze?
- 37 I otide glas o Njemu po svima okolnim mestima.
- 38 Ustavši, pak, iz zbornice dodje u kuću Simonovu; a taštu Simonovu beše uhvatila velika groznica, i moliše Ga za nju.
- 39 I stavši više nje zapreti groznici, i pusti je. I odmah ustade i služaše im.
- 40 A kad zahodjaše sunce, svi koji imahu bolesnike od različitih bolesti, dovodjahu ih k Njemu; a On na svakog od njih metaše ruke, i isceljivaše ih.
- 41 A i djavoli izlažahu iz mnogih vičući i govoreći: Ti si Hristos Sin Božji. I zaprećivaše im da ne govore da znaju da je On Hristos.
- 42 A kad nasta dan, izidje i otide u pusto mesto; i narod Ga tražaše, i dodje k Njemu, i zadržavahu Ga da ne ide od njih.

⁴³ A On im reče: i drugim gradovima treba mi propovediti jevandjelje o carstvu Božijem; jer sam na to poslan.

⁴⁴ I propovedaše po zbornicama galilejskim.

ПОГЛАВЉЕ 5

Jedanput pak, kad narod naleže k Njemu da slušaju reč Božiju On stajaše kod jezera genisaretskog,

² I vide dve ladje gde stoje u kraju, a ribari behu izišli iz njih i ispirahu mreže:

³ I udje u jednu od ladja koja beše Simonova, i zamoli ga da malo odmakne od kraja; i sedavši učaše narod iz ladje.

⁴ A kad presta govoriti, reče Simonu: Hajde na dubinu, i bacite mreže svoje te lovite.

⁵ I odgovarajući Simon reče Mu: Učitelju! Svu noć smo se trudili, i ništa ne uhvatismo: ali po Tvojoj reči baciću mrežu.

⁶ I učinivši to uhvatiše veliko mnoštvo riba, i mreže im se prodreše.

⁷ I namagoše na društvo koje beše na drugoj ladji da dodju da im pomognu; i dodjoše, i napuniše obe ladje tako da se gotovo potope.

⁸ A kad vide Simon Petar, pripade ka kolenima Isusovim govoreći: Izidji od mene, Gospode! Ja sam čovek grešan.

⁹ Jer beše ušao strah u njega i u sve koji behu s njim od mnoštva riba koje uhvatiše;

¹⁰ A tako i u Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji behu drugovi Simonovi. I reče Isus Simonu: Ne boj se; odsele ćeš ljude loviti.

¹¹ I izvukavši obe ladje na zemlju ostaviše sve, i otidoše za Njim.

¹² I kad beše Isus u jednom gradu, i gle, čovek sav u gubi: i videvši Isusa pade ničice moleći Mu se i govoreći: Gospode! Ako hoćeš možeš me očistiti.

¹³ I pruživši ruku dohvati ga se. I reče: Hoću, očisti se. I odmah guba spade s njega.

¹⁴ I On mu zapovedi da nikom ne kazuje: Nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar za očišćenje svoje, kako je zapovedio Mojsije za svedočanstvo njima.

¹⁵ Ali se glas o Njemu još većma razlažaše, i mnoštvo naroda stecaše se da Ga slušaju i da ih isceljuje od njihovih bolesti.

¹⁶ A On odlažaše u pustinju i moljaše se Bogu.

¹⁷ I jedan dan učaše On, i onde sedjahu fariseji i zakonici koji behu došli iz sviiju sela galilejskih i judejskih i iz Jerusalima; i sila Gospodnja isceljivaše ih.

¹⁸ I gle, ljudi donesoše na odru čoveka koji beše uzet, i tražahu da ga unesu i metnu preda Nj;

¹⁹ I ne našavši kuda će ga uneti od naroda, popeše se na kuću i kroz krov spustiše ga s odrom na sredu pred Isusa.

²⁰ I videvši veru njihovu reče mu: Čoveče! Opraštaju ti se gresi tvoji.

²¹ I počеше pomišljati književnici i fariseji govoreći: Ko je ovaj što huli na Boga? Ko može opraštati grehe osim jednog Boga?

²² A kad razume Isus pomisli njihove, odgovarajući reče im: Šta mislite u srcima svojim?

²³ Šta je lakše reći: Opraštaju ti se gresi tvoji? Ili reći: Ustani i hodi?

²⁴ Nego da znate da vlast ima Sin čovečiji na zemlji opraštati grehe, (reče uzetome:) tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj i idi kući svojoj.

²⁵ I odmah ustade pred njima, i uze na čemu ležaše, i otide kući svojoj hvaleći Boga.

- 26** I svi se zaprepastiše, i hvaljahu Boga, i napunivši se straha govorahu: Čuda se nagledasmo danas!
- 27** I potom izidje, i vide carinika po imenu Levija gde sedi na carini, i reče mu: Hajde za mnom.
- 28** I ostavivši sve, ustade i podje za Njim.
- 29** I zgotovi Mu Levije kod kuće svoje veliku čast; i beše mnogo carinika i drugih koji sedjahu s Njim za trpezom.
- 30** I vikahu na Njega književnici i fariseji govoreći učenicima Njegovim: Zašto s carinicima i grešnicima jedete i pijete?
- 31** I odgovarajući Isus reče im: Ne trebaju zdravi lekara nego bolesni.
- 32** Ja nisam došao da dozovem pravednike nego grešnike na pokajanje.
- 33** A oni Mu rekoše: Zašto učenici Jovanovi poste često i mole se Bogu, tako i farisejski; a tvoji jedu i piju?
- 34** A On im reče: Možete li svatove naterati da poste dok je ženik s njima?
- 35** Nego će doći dani kad će se oteti od njih ženik, i onda će postiti u one dane.
- 36** Kaza im pak i priču: Niko ne meće zakrpe od nove haljine na staru haljinu, inače će i novu razdreti, i staroj ne liči šta je od novog.
- 37** I niko ne lije vino novo u mehove stare; inače prodre novo vino mehove i ono se prolije, i mehovi propadnu;
- 38** Nego vino novo u mehove nove treba liti, i oboje će se sačuvati.
- 39** I niko pivši staro neće odmah novog; jer veli: Staro je bolje.

ПОГЛАВЉЕ 6

Dogodi Mu se pak u prvu subotu po drugom danu pashe da idjaše kroz useve, i učenici Njegovi trgahu klasje, i satirahu rukama te jedjahu.

- 2** A neki od fariseja rekoše im: Zašto činite šta ne valja činiti u subotu?
- 3** I odgovarajući Isus reče im: Zar niste čitali ono što učini David kad ogladne, on i koji behu s njim?
- 4** Kako udje u kuću Božiju, i uze hlebove postavljene i izjede, i dade ih onima što behu s njim, kojih nikome ne valjaše jesti osim jedinih sveštenika.
- 5** I reče im: Sin je čovečiji Gospodar i od subote.
- 6** A dogodi se u drugu subotu da On udje u zbornicu i učaše, i beše onde čovek kome desna ruka beše suva.
- 7** Književnici pak i fariseji gledahu za Njim neće li u subotu isceliti, da Ga okrive.
- 8** A On znaše pomisli njihove, i reče čoveku koji imaše suvu ruku: Ustani i stani na sredu. A on ustade i stade.
- 9** A Isus reče im: Da vas zapitam: Šta valja u subotu činiti, dobro ili zlo? Održati dušu ili pogubiti? A oni ćutahu.
- 10** I pogledavši na sve njih reče mu: Pruži ruku svoju. A on učini tako; i ruka posta zdrava kao i druga.
- 11** A oni se svi napuniše bezumlja, i govorahu jedan drugom šta bi učinili Isusu.
- 12** Tih, pak, dana izidje na goru da se pomoli Bogu; i provede svu noć na molitvi Božijoj.
- 13** I kad bi dan, dozva učenike svoje, i izabra iz njih dvanaestoricu, koje i apostolima nazva:

- ¹⁴ Simona, koga nazva Petrom, i Andriju brata njegovog, Jakova i Jovana, Filipa i Vartolomija,
- ¹⁵ Mateja i Tomu, Jakova Alfejevog i Simona prozvanog Zilota,
- ¹⁶ Judu Jakovljevog, i Judu Iskariotskog, koji Ga i izdade.
- ¹⁷ I izišavši s njima stade na mestu ravnom, i gomila učenika Njegovih; i mnoštvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalima, i iz primorja tirskog i sidonskog,
- ¹⁸ Koji dodjoše da Ga slušaju i da se isceljuju od svojih bolesti, i koje mučahu duhovi nečisti; i isceljivahu se.
- ¹⁹ I sav narod tražaše da Ga se dotaknu; jer iz Njega izlažaše sila i isceljivaše ih sve.
- ²⁰ I On podignuvši oči na učenike svoje govoraše: Blago vama koji ste siromašni duhom; jer je vaše carstvo Božije.
- ²¹ Blago vama koji ste gladni sad; jer ćete se nasititi. Blago vama koji plaćete sad; jer ćete se nasmejati.
- ²² Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime vaše kao zlo Sina radi čovečijeg.
- ²³ Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, vaša je velika plata na nebu. Jer su tako činili prorocima očevi njihovi.
- ²⁴ Ali teško vama bogati; jer ste već primili utehu svoju.
- ²⁵ Teško vama siti sad; jer ćete ogladneti. Teško vama koji se smejete sad; jer ćete zaplakati i zaridati.
- ²⁶ Teško vama kad stanu svi dobro govoriti za vama; jer su tako činili i lažnim prorocima očevi njihovi.
- ²⁷ Ali vama kažem koji slušate: ljubite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrze;
- ²⁸ Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vredjaju.
- ²⁹ Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi; i koji hoće da ti uzme kabanicu, podaj mu i košulju.
- ³⁰ A svakome koji ište u tebe, podaj; i koji tvoje uzme, ne išti.
- ³¹ I kako hoćete da čine vama ljudi činite i vi njima onako.
- ³² I ako ljubite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? Jer i grešnici ljube one koji njih ljube.
- ³³ I ako činite dobro onima koji vama dobro čine, kakva vam je hvala? Jer i grešnici čine tako.
- ³⁴ I ako dajete u zajam onima od kojih se nadate da ćete uzeti, kakva vam je hvala? Jer i grešnici grešnicima daju u zajam da uzmu opet onoliko.
- ³⁵ Ali, ljubite neprijatelje svoje, i činite dobro, i dajte u zajam ne nadajući se ničemu; i biće vam velika plata, i bićete sinovi Najvišega, jer je On blag i neblagodarnima i zlima.
- ³⁶ Budite dakle milostivi kao i Otac vaš što je milostiv.
- ³⁷ I ne sudite, i neće vam suditi; i ne osudjujte, i nećete biti osudjeni; opraštajte, i oprostiće vam se.
- ³⁸ Dajte, i daće vam se: meru dobru i nabijenu i stresenu i prepunu daće vam u naručje vaše. Jer kakvom merom dajete onakvom će vam se vratiti.
- ³⁹ I kaza im priču: Može li slepac slepca voditi? Neće li oba pasti u jamu?
- ⁴⁰ Nema učenika nad učiteljem svojim, nego i sasvim kad se izuči, biće kao i učitelj njegov.

- ⁴¹ A zašto vidiš trun u oku brata svog, a brvna u svom oku ne osećaš?
- ⁴² Ili kako možeš reći bratu svom: Brate! Stani da izvadim trun koji je u oku tvom, kad sam ne vidiš brvna u svom oku? Licemere! Izvadi najpre brvno iz oka svog, pa ćeš onda videti izvaditi trun iz oka brata svog.
- ⁴³ Jer nema drveta dobrog da radja zao rod; niti drveta zlog da radja dobar rod.
- ⁴⁴ Jer se svako drvo po rodu svom poznaje: jer se smokve ne беру s trnja, niti se groždje bere s kupine,
- ⁴⁵ Dobar čovek iz dobre kleti srca svog iznosi dobro, a zao čovek iz zle kleti srca svog iznosi zlo, jer usta njegova govore od suviška srca.
- ⁴⁶ A što me zovete: Gospode! Gospode! A ne izvršujete šta vam govorim?
- ⁴⁷ Svaki koji ide za mnom i sluša reči moje i izvršuje ih, kazaću vam kakav je:
- ⁴⁸ On je kao čovek koji gradi kuću, pa iskopa i udubi i udari temelj na kamenu; a kad dodjoše vode, navali reka na onu kuću i ne može je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu.
- ⁴⁹ A koji sluša i ne izvršuje on je kao čovek koji načini kuću na zemlji bez temelja, na koju navali reka i odmah je obori, i raspade se kuća ona strašno.

ПОГЛАВЉЕ 7

- A** kad svrši sve reči svoje pred narodom, dodje u Kapernaum.
- ² U kapetana pak jednog beše sluga bolestan na umoru koji mu beše mio.
- ³ A kad ču za Isusa, posla k Njemu starešine judejske moleći Ga da bi došao da mu isceli slugu.
- ⁴ A oni došavši k Isusu moljahu Ga lepo govoreći: Dostojan je da mu to učiniš;
- ⁵ Jer ljubi narod naš, i načini nam zbornicu.
- ⁶ A Isus idjaše s njima. I kad već behu blizu kuće, posla kapetan k Njemu prijatelje govoreći Mu: Gospode! Ne trudi se, jer nisam dostojan da udješ pod moju strehu;
- ⁷ Zato i ne držah sebe dostojnog da Ti dodjem, nego samo reci reč, i ozdraviće sluga moj.
- ⁸ Jer i ja sam čovek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa kažem jednom: Idi, i ide; i drugom: Dodji, i dodje; i služi svom: Učini to, i učini.
- ⁹ A kad to ču Isus, začudi mu se, i okrenuvši se narodu koji idjaše za Njim reče: Kažem vam: ni u Izrailju tolike vere ne nadjoh.
- ¹⁰ I vrativši se poslani nadjoše bolesnog slugu zdravog.
- ¹¹ I potom idjaše u grad koji se zovi Nain, i s Njim idjahu mnogi učenici Njegovi i mnoštvo naroda.
- ¹² Kad se približiše k vratima gradskim, i gle, iznošahu mrtvaca, jedinca sina matere njegove, i ona beše udovica i naroda iz grada mnogo idjaše s njom.
- ¹³ I videvši je Gospod sažali Mu se za njom, i reče joj: Ne plači.
- ¹⁴ I pristupivši prihvati za sanduk; a nosioci stadoše, i reče: Momče! Tebi govorim, ustani.
- ¹⁵ I sede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi njegovoj.
- ¹⁶ A strah obuze sve, i hvaljahu Boga govoreći: Veliki prorok izidje među nama, i Bog pohodi narod svoj.
- ¹⁷ I otide glas ovaj o Njemu po svoj Judeji i po svoj okolini.
- ¹⁸ I javiše Jovanu učenici njegovi za sve ovo.
- ¹⁹ I dozvavši Jovan dva od učenika svojih posla ih k Isusu govoreći: Jesi li ti Onaj što će doći, ili drugog da čekamo?

- ²⁰ Došavši pak ljudi k Njemu rekoše: Jovan krstitelj posla nas k tebi govoreći: Jesi li ti Onaj što će doći, ili drugog da čekamo?
- ²¹ A u taj čas isceli mnoge od bolesti i od muka i od zlih duhova, i mnogima slepima darova vid.
- ²² I odgovarajući Isus reče im: Idite i kažite Jovanu šta videste i čuste: slepi progledaju, hromi hode, gubavi čiste se, gluvi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima propoveda se jevandjelje.
- ²³ I blago onome koji se ne sablazni o mene.
- ²⁴ A kad otidoše učenici Jovanovi, počeo narodu govoriti za Jovana: Šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vetar?
- ²⁵ Šta ste, dakle, izašli da vidite? Čoveka u meke haljine obučena? Eto, koji gospodske haljine nose i u slastima žive po carskim su dvorovima.
- ²⁶ Šta ste dakle izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proroka;
- ²⁷ Jer je ovo onaj za koga je pisano: Eto ja šaljem andjela svog pred licem Tvojim koji će pripremiti put Tvoj pred Tobom.
- ²⁸ Jer vam kažem: Nijedan između rodjenih od žena nije veći prorok od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu Božijem veći je od njega.
- ²⁹ I svi ljudi koji slušahu i carinici opravdaše Boga, i krstiše se krštenjem Jovanovim;
- ³⁰ A fariseji i književnici odbaciše savet Božji za njih, i ne hteše da ih on krsti.
- ³¹ A Gospod reče: Kakvi ću kazati da su ljudi ovog roda? I kakvi su?
- ³² Oni su kao deca koja sede po ulicama i dozivaju jedno drugo i govore: Svirasmo vam, i ne igraste, žalismo vam se, i ne plakaste.
- ³³ Jer dodje Jovan krstitelj koji ni jede hleb ni pije vino, a vi kažete: Djava je u njemu;
- ³⁴ Dodje Sin čovečiji koji i jede i pije, a vi kažete: Gle čoveka izelice i pijanice, druga carinicima i grešnicima.
- ³⁵ I opravdaše premudrost sva deca njena.
- ³⁶ Moljaše Ga pak jedan od fariseja da bi obedovao u njega; i ušavši u kuću farisejevu sede za trpezu:
- ³⁷ I gle, žena u gradu koja beše grešnica doznajući da je Isus za trpezom u kući farisejevoj, donese sklenicu mira;
- ³⁸ I stavši sastrag kod nogu Njegovih plakaše, i stade prati noge Njegove suzama, i kosom od svoje glave otiraše, i celivaše noge Njegove, i mazaše mirom.
- ³⁹ A kad vide farisej koji Ga je dozvao, reče u sebi govoreći: Da je on prorok, znao bi ko i kakva ga se žena dotiče: jer je grešnica.
- ⁴⁰ I odgovarajući Isus reče mu: Simone! Imam ti nešto kazati. A on reče: Učitelju! Kaži.
- ⁴¹ A Isus reče: Dvojica behu dužni jednom dužniku, jedan beše dužan pet stotina dinara, a drugi pedeset.
- ⁴² A kad oni ne imadoše da mu vrata, pokloni obojici. Kaži koji će ga od njih dvojice većma ljubiti.
- ⁴³ A Simon odgovarajući reče: Mislim onaj kome najviše pokloni. A On mu reče: Pravo si sudio.
- ⁴⁴ I okrenuvši se k ženi reče Simonu: Vidiš li ovu ženu? Ja udjoh u tvoju kuću, ni vode mi na noge nisi dao; a ona suzama obli mi noge, i kosom od glave svoje otre.
- ⁴⁵ Celiva mi nisi dao; a ona otkako udjoh ne presta celivati mi nogu.
- ⁴⁶ Uljem nisi pomazao glave moje; a ona mirom pomaza mi noge.

⁴⁷ Zato kažem ti: opraštaju joj se gresi mnogi, jer je veliku ljubav imala; a kome se malo oprašta ima malu ljubav.

⁴⁸ A njoj reče: Opraštaju ti se gresi.

⁴⁹ I stadoše u sebi govoriti oni što sedjahu s Njim za trpezom: Ko je Ovaj što i grehe oprašta?

⁵⁰ A ženi reče: Vera tvoja pomože ti; idi s mirom.

ПОГЛАВЉЕ 8

Posle toga idjaše On po gradovima i po selima učeći i propovedajući jevandjelje o carstvu Božijem, i dvanaestorica s Njim.

² I neke žene koje behu isceljene od zlih duhova i bolesti: Marija, koja se zvaše Magdalina, iz koje sedam djavola izidje,

³ I Jovana, žena Huze pristava Irodovog, i Susana, i druge mnoge koje služahu Njemu imanjem svojim.

⁴ A kad se sabra naroda mnogo, i iz svih gradova dolažahu k Njemu, kaza u priči:

⁵ Izidje sejač da seje seme svoje; i kad sejaše, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozobaše ga,

⁶ A drugo pade na kamen, i iznikavši osuši se, jer nemaše vlage.

⁷ I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga.

⁸ A drugo pade na zemlju dobru, i iznikavši donese rod sto puta onoliko. Govoreći ovo povika: Ko ima uši da čuje neka čuje.

⁹ A učenici Njegovi pitahu Ga govoreći: Šta znači priča ova?

¹⁰ A On reče: Vama je dano da znate tajne carstva Božijeg; a ostalima u pričama, da gledajući ne vide, i čujući ne razumeju.

¹¹ A priča ova znači: Seme je reč Božija.

¹² A koje je kraj puta to su oni koji slušaju, ali potom dolazi djavo, i uzima reč iz srca njihovog, da ne veruju i da se ne spasu.

¹³ A koje je na kamenu to su oni koji kad čuju s radosti primaju reč; i ovi korena nemaju koji za neko vreme veruju, a kad dodje vreme kušanja otpadnu.

¹⁴ A koje u trnje pade, to su oni koji slušaju, i otišavši, od brige i bogatstva i slasti ovog života zaguše se, i rod ne sazri.

¹⁵ A koje je na dobroj zemlji to su oni koji reč slušaju, i u dobrom i čistom srcu drže, i rod donose u trpljenju. Ovo govoreći povika: Ko ima uši da čuje neka čuje.

¹⁶ Niko, pak, sveće ne poklapa sudom kad je zapali, niti meće pod odar, nego je metne na svećnjak da vide svetlost koji ulaze.

¹⁷ Jer nema ništa tajno što neće biti javno, ni sakriveno što se neće doznati i na videlo izići.

¹⁸ Gledajte, dakle, kako slušate; jer ko ima, daće mu se, a ko nema, uzeće se od njega i ono što misli da ima.

¹⁹ Dodjoše pak k Njemu mati i braća Njegova, i ne mogahu od naroda da govore s Njim.

²⁰ I javiše Mu govoreći: Mati Tvoja i braća Tvoja stoje napolju, hoće da Te vide.

²¹ A On odgovarajući reče im: Mati moja i braća moja oni su koji slušaju reč Božiju i izvršuju je.

²² I dogodi se u jedan dan On udje s učenicima svojim u ladju, i reče im: Da predjemo na

one strane jezera. I podjoše.

23 A kad idjahu oni On zaspao. I podiže se oluja na jezeru, i topljahu se, i behu u velikoj nevolji.

24 I pristupivši probudiše Ga govoreći: Učitelju! Učitelju! Izgibosmo. A On ustade, i zapreti vetru i valovima; i prestadoše i posta tišina.

25 A njima reče: Gde je vera vaša? A oni se poplašišu, i čudjahu se govoreći jedan drugom: Ko je Ovaj što i vetrovima i vodi zapoveda, i slušaju Ga?

26 I dodjoše u okolinu gadarinsku koja je prema Galileji.

27 A kad izidje On na zemlju, srete Ga jedan čovek iz grada u kome behu djavoli od mnogo godina, i u haljine ne oblačahu se, i ne življahu u kući, nego u grobovima.

28 A kad vide Isusa, povika i pripade k Njemu i reče zdravo: Šta je tebi do mene, Isuse, Sine Boga Najvišeg? Molim Te, ne muči me.

29 Jer Isus zapovedi duhu nečistom da izidje iz čoveka: jer ga mučahu odavno, i metahu ga u verige i u puta da ga čuvaju, i iskida sveze, i terahu ga djavo po pustinji.

30 A Isus ga zapita govoreći: Kako ti je ime? A on reče: Legeon; jer mnogi djavoli behu ušli u nj.

31 I moljahu Ga da im ne zapovedi da idu u bezdan.

32 A onde pasaše po gori veliko krdo svinja, i moljahu Ga da im dopusti da u njih udju. I dopusti im.

33 Tada izidjoše djavoli iz čoveka i udjoše u svinje; i navali krdo s brega u jezero, i utopi se.

34 A kad videše svinjari šta bi, pobegoše i javiše u gradu i po selima.

35 I izidjoše ljudi da vide šta je bilo, i dodjoše k Isusu, i nadjoše čoveka iz koga djavoli behu izišli, a on sedi obučen i pametan kod nogu Isusovih; i uplašišu se.

36 A oni što su videli kazaše im kako se isceli besni.

37 I moli Ga sav narod iz okoline gadarinske da ide od njih; jer se behu vrlo uplašili. A On udje u ladju i otide natrag.

38 Čovek, pak, iz koga izidjoše djavoli moljahu da bi s Njim bio; ali ga Isus otpusti govoreći:

39 Vрати se kući svojoj, i kazuj šta ti učini Bog. I otide propovedajući po svemu gradu šta mu Isus učini.

40 A kad se vrati Isus, srete Ga narod, jer Ga svi očekivahu.

41 I gle, dodje čovek po imenu Jair, koji beše starešina u zbornici, i pade pred noge Isusove, i moljahu Ga da udje u kuću njegovu;

42 Jer u njega beše jedinica kći od dvanaest godina, i ona umirahu. A kad idjahu Isus, turkahu Ga narod.

43 I beše jedna bolesna žena od tečenja krvi dvanaest godina, koja je sve svoje imanje potrošila na lekare i nijedan je nije mogao izlečiti,

44 I pristupivši sastrag dotače se skuta od haljine Njegove, i odmah stade tečenje krvi njene.

45 I reče Isus: Ko je to što se dotače mene? A kad se svi odgovarahu, reče Petar i koji behu s njim: Učitelju! Narod Te opkolio i turka Te, a Ti kažeš: Ko je to što se dotače mene?

46 A Isus reče: Neko se dotače mene; jer ja osetih silu koja izidje iz mene.

47 A kad vide žena da se nije sakrila, pristupi drhćući, i pade pred Njim, i kaza Mu pred svim narodom zašto Ga se dotače i kako odmah ozdravi.

48 A On joj reče: Ne boj se, kćeri! Vera tvoja pomože ti; idi s mirom.

- ⁴⁹ Dok On još govoraše, dodje neko od kuće starešine zborničkog govoreći mu: Umre kći tvoja, ne trudi učitelja.
- ⁵⁰ A kad ču Isus, odgovori mu govoreći: Ne boj se, samo veruj, i oživeće.
- ⁵¹ A kad dodje u kuću, ne dade nijednome ući osim Petra i Jovana i Jakova, i devojčinog oca i matere.
- ⁵² A svi plakahu i jaukahu za njom; a On reče: Ne plačite, nije umrla nego spava.
- ⁵³ I podsmevahu Mu se znajući da je umrla.
- ⁵⁴ A On izagnavši sve uze je za ruku, i zovnu govoreći: Devojko! Ustani!
- ⁵⁵ I povrati se duh njen, i ustade odmah; i zapovedi da joj daju neka jede.
- ⁵⁶ I diviše se roditelji njeni. A On im zapovedi da nikome ne kazuju šta je bilo.

ПОГЛАВЉЕ 9

Sazvavši, pak, dvanaesticu dade im silu i vlast nad svim đjavalima, i da isceljuju od bolesti.

- ² I posla ih da propovedaju carstvo Božije, i da isceljuju bolesnike.
- ³ I reče im: Ništa ne uzimajte na put, ni štapa ni torbe ni hleba ni novaca, niti po dve haljine da imate.
- ⁴ U koju kuću udjete onde budite i odande polazite.
- ⁵ I gde vas ne prime izlazeći iz grada onog otresite i prah s nogu svojih, za svedočanstvo na njih.
- ⁶ A kad izidjoše, idjahu po selima propovedajući jevandjelje i isceljujući svuda.
- ⁷ A kad ču Irod četvorovlasnik šta On čini, ne mogaše se načuditi, jer neki govorahu da je Jovan ustao iz mrtvih,
- ⁸ A jedni da se Ilija pojavio, a jedni da je ustao koji od starih proroka.
- ⁹ I reče Irod: Jovana ja posekoh; ali ko je to o kome ja takva čudesa slušam? I željaše Ga videti.
- ¹⁰ I vrativši se apostoli kazaše Mu šta su počinili. I uzevši ih otide nasamo u pustinju kod grada koji se zvaše Vitsaida.
- ¹¹ A narod razumevši podje za Njim, i primivši ih govoraše im o carstvu Božijem i isceljivaše koji trebahu isceljivanja.
- ¹² A dan stade naginjati. Tada pristupiše dvanaestorica i rekoše Mu: Otpusti narod, neka idu na konak u okolna sela i palanke, i nek nadju jela, jer smo ovde u pustinji.
- ¹³ A On im reče: Podajte im vi neka jedu. A oni rekoše: U nas nema više od pet hlebova i dve ribe; već ako da idemo mi da kupimo na sve ove ljude jela?
- ¹⁴ Jer beše ljudi oko pet hiljada. Ali On reče učenicima svojim: Posadite ih na gomile po pedeset.
- ¹⁵ I učiniše tako, i posadiše ih sve.
- ¹⁶ A On uze onih pet hlebova i obe ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi ih i prelomi, i davaše učenicima da razdadu narodu.
- ¹⁷ I jedoše i nasitiše se svi, i nakupiše komada dvanaest kotarica što im preteče.
- ¹⁸ I kad se jedanput moljaše Bogu nasamo, s Njim behu učenici, i zapita ih govoreći: Ko govore ljudi da sam ja?
- ¹⁹ A oni odgovarajući rekoše: Jedni vele da si Jovan krstitelj, a drugi da si Ilija; a drugi da je koji ustao od starih proroka.

- 20** A On im reče: A vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovarajući reče: Hristos Božji.
- 21** A On im zapreti i zapovedi da nikome ne kazuju to,
- 22** Govoreći da Sin čovečiji treba mnogo postradati, i da će Ga starešine i glavari sveštenci i književnici okriviti, i da će Ga ubiti, i treći dan da će ustati.
- 23** A svima govoraše: Ko hoće da ide za mnom neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za mnom.
- 24** Jer ko hoće dušu svoju da sačuva, izgubiće je; a ko izgubi dušu svoju mene radi onaj će je sačuvati.
- 25** Jer kakvu će korist imati čovek ako sav svet pridobije, a sebe izgubi ili sebi naudi?
- 26** Jer ko se postidi mene i mojih reči, njega će se Sin čovečiji postideti kad dodje u slavi svojoj i Očevoj i svetih andjela.
- 27** A zaista vam kažem: imaju neki medju ovima što stoje ovde koji neće okusiti smrt dok ne vide carstvo Božje.
- 28** A kad prodje osam dana posle onih reči, uze Petra i Jovana i Jakova i izidje na goru da se pomoli Bogu.
- 29** I kad se moljaše postade lice Njegovo drugačije, i odelo Njegovo belo i sjajno.
- 30** I gle, dva čoveka govorahu s Njim, koji behu Mojsije i Ilija.
- 31** Pokazaše se u slavi, i govorahu o izlasku Njegovom koji Mu je trebalo svršiti u Jerusalmu.
- 32** A Petar i koji behu s njim behu zaspali; ali probudivši se videše slavu Njegovu i dva čoveka koji s Njim stajahu.
- 33** I kad se odvojiše od Njega reče Petar Isusu: Učitelju! Dobro nam je ovde biti; i da načinimo tri senice: jednu Tebi, i jednu Mojsiju, i jednu Iliji: ne znajući šta govoraše.
- 34** A dok On to govoraše dodje oblak i zakloni ih; i uplašiše se kad zadjoše u oblak.
- 35** I ču se glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubazni, Njega poslušajte.
- 36** I kad se čujaše glas nadje se Isus sam. I oni učutaše, i nikom ne javiše ništa u one dane od onog šta videše.
- 37** A dogodi se drugi dan kad sidjoše s gore sreće Ga mnoštvo naroda.
- 38** I gle, čovek iz naroda povika govoreći: Učitelju! Molim Ti se, pogledaj na sina mog, jer mi je jedinac:
- 39** I gle, hvata ga duh, i ujedanput viče, i lomi ga s penom, i jedva otide od njega kad ga izlomi;
- 40** I molih učenike Tvoje da ga isteraju, pa ne mogoše.
- 41** I odgovarajući Isus reče: O rode neverni i pokvareni! Dokle ću biti s vama i trpeti vas? Dovedi mi sina svog amo:
- 42** A dok još idjaše k Njemu obori ga djavo, i stade ga lomiti. A Isus zapreti duhu nečistom, i isceli momče, i dade ga ocu njegovom.
- 43** I svi se divljahu veličini Božijoj. A kad se svi čudjahu svemu što činjaše Isus, reče učenicima svojim:
- 44** Metnite vi u uši svoje ove reči: jer Sin čovečiji treba da se preda u ruke čovečije.
- 45** A oni ne razumeše reč ovu; jer beše sakrivena od njih da je ne mogoše razumeti; i bojahu se da Ga zapitaju za ovu reč.
- 46** A udje misao u njih ko bi bio najveći medju njima.
- 47** A Isus znajući pomisli srca njihovih uze dete i metnu ga preda se,
- 48** I reče im: Koji primi ovo dete u ime moje, mene prima; i koji mene prima, prima Onog

koji me je poslao; jer koji je najmanji medju vama on je veliki.

49 A Jovan odgovarajući reče: Učitelju! Videsmo jednog gde imenom Tvojim izgoni djavole, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za Tobom.

50 I reče mu Isus: Ne branite; jer ko nije protiv vas s vama je.

51 A kad se navršise dani uzeća Njegovog, On nameri da ide pravo u Jerusalem.

52 I posla glasnike pred licem svojim; i oni otidoše i dodjoše u selo samarjansko da Mu ugotove gde će noći.

53 I ne primiše Ga; jer videše da ide u Jerusalem.

54 A kad videše učenici Njegovi, Jakov i Jovan, rekoše: Gospode! Hoćeš li da kažemo da oganj sidje s neba i da ih istrebi kao i Ilija što učini?

55 A On okrenuvši se zapreti im i reče: Ne znate kakvog ste vi duha;

56 Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva. I otidoše u drugo selo.

57 A kad idjahu putem reče Mu neko: Gospode! Ja idem za Tobom kud god Ti podješ.

58 I reče mu Isus: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnezda: a Sin čovečiji nema gde zakloniti glave.

59 A drugom reče: Hajde za mnom. A on reče: Gospode! Dopusti mi da idem najpre da ukopam oca svog.

60 A Isus reče mu: Ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace; a ti hajde te javljaj carstvo Božije.

61 A drugi reče: Gospode! Ja idem za Tobom; ali dopusti mi najpre da idem da se oprostim s domašnjima svojim.

62 A Isus reče mu: Nijedan nije pripravan za carstvo Božije koji metne ruku svoju na plug pa se obzire natrag.

ПОГЛАВЉЕ 10

A potom izabra Gospod i drugih sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojim u svaki grad i u mesto kuda htede sam doći.

2 A reče im: Žetva je dakle velika, a poslenika malo; nego se molite Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

3 Idite; eto ja vas šaljem kao jaganjce medju vukove.

4 Ne nosite kese ni torbe ni obuće, i nikoga ne pozdravljajte na putu.

5 U koju god kuću udjete najpre govorite: Mir kući ovoj.

6 I ako dakle bude onde sin mira, ostaće na njemu mir vaš; ako li ne bude, vratiće se k vama.

7 A u onoj kući budite, i jedite i pijte šta u njih ima; jer je poslenik dostojan svoje plate; ne prelazite iz kuće u kuću.

8 I u koji god grad dodjete i prime vas, jedite šta se donese pred vas.

9 I isceljujte bolesnike koji su u njemu, i govorite im: Približi se k vama carstvo Božije.

10 I u koji god grad dodjete i ne prime vas, izišavši na ulice njegove recite:

11 I prah od grada vašeg koji je prionuo za nas otresamo vam; ali ovo znajte da se približi k vama carstvo Božije.

12 Kažem vam da će Sodomu biti lakše u onaj dan negoli gradu onom.

13 Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i u Sidonu bila čudesa što su

bila u vama, davno bi se u vreći i u pepelu sedeći pokajali.

14 Ali Tiru i Sidonu biće lakše na sudu nego vama.

15 I ti, Kapernaume! Koji si se do nebesa podigao do pakla ćeš propasti.

16 Ko vas sluša mene sluša; i ko se vas odriče mene se odriče; a ko se mene odriče, odriče se Onog koji je mene poslao.

17 Vратиše se pak sedamdesetorica s radosti govoreći: Gospode! I đavoli nam se pokoravaju u ime Tvoje.

18 A On im reče: Ja videh sotonu gde spade s neba kao munja.

19 Evo vam dajem vlast da stojete na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam neće nauditi.

20 Ali se tome ne radujte što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što su vaša imena napisana na nebesima.

21 U taj čas obradova se Isus u duhu i reče: Hvalim Te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih, a kazao si prostima. Da, Oče, jer je tako bila volja Tvoja.

22 I okrenuvši se k učenicima reče: Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna ko je Sin osim Oca, ni ko je Otac osim Sina, i ako Sin hoće kome kazati.

23 I okrenuvši se k učenicima nasamo reče: Blago očima koje vide šta vi vidite.

24 Jer vam kažem da su mnogi proroci i carevi želeli videti šta vi vidite, i ne videše; i čuti šta vi čujete, i ne čuše.

25 I gle, ustade jedan zakonik i kušajući Ga reče: Učitelju! Šta ću činiti da dobijem život večni?

26 A On mu reče: Šta je napisano u zakonu? Kako čitaš?

27 A on odgovarajući reče: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom, i bližnjeg svog kao samog sebe.

28 Reče mu pak: Pravo si odgovorio; to čini i bićeš živ.

29 A on htjede da se opravda, pa reče Isusu: A ko je bližnji moj?

30 A Isus odgovarajući reče: Jedan čovek silažaše iz Jerusalima u Jerihon, pa ga uhvatiše hajduci, koji ga svukoše i izraniše, pa otidoše, ostavivši ga pola mrtva.

31 A iznenada silažaše onim putem nekakav sveštenik, i videvši ga prodje.

32 A tako i Levit kad je bio na onome mestu, pristupi, i videvši ga prodje.

33 A Samarjanin nekakav prolazeći dodje nad njega, i videvši ga sažali mu se;

34 I pristupivši zavi mu rane i zali uljem i vinom; i posadivši ga na svoje kljuse dovede u gostionicu, i ustade oko njega.

35 I sutradan polazeći izvadi dva groša te dade krčmaru, i reče mu: Gledaj ga, i šta više potrošiš ja ću ti platiti kad se vratim.

36 Šta misliš, dakle, koji je od one trojice bio bližnji onome što su ga bili uhvatili hajduci?

37 A on reče: Onaj koji se smilovao na njega. A Isus mu reče: Idi, i ti čini tako.

38 A kad idjahu putem i On udje u jedno selo, a žena neka, po imenu Marta, primi Ga u svoju kuću.

39 I u nje beše sestra, po imenu Marija, koja i sede kod nogu Isusovih i slušaše besedu Njegovu.

40 A Marta se beše zabunila kako će Ga dočekati, i prikučivši se reče: Gospode! Zar Ti ne

mariš što me sestra moja ostavi samu da služim? Reci joj, dakle, da mi pomogne.

⁴¹ A Isus odgovarajući reče joj: Marta! Marta! Brineš se i trudiš za mnogo,

⁴² A samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobri deo izabrala, koji se neće uzeti od nje.

ПОГЛАВЉЕ 11

I kad se moljaše Bogu na jednom mestu pa presta, reče Mu neki od učenika Njegovih: Gospode! Nauči nas moliti se Bogu, kao što i Jovan nauči svoje učenike.

² A On im reče: Kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje; da dodje carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu;

³ Hleb naš potrebni daj nam svaki dan;

⁴ I oprosti nam grehe naše, jer i mi opraštamo svakom dužniku svom; i ne navedi nas u napast; nego nas izbavi oda zla.

⁵ I reče im: Koji od vas ima prijatelja, i otide mu u ponoći i reče mu: Prijatelju! Daj mi tri hleba u zajam;

⁶ Jer mi dodje prijatelj s puta, i nemam mu šta postaviti;

⁷ A on iznutra odgovarajući da reče: Ne uznemiravaj me; već su vrata zatvorena i deca su moja sa mnom u postelji, i ne mogu ustati da ti dam.

⁸ I kažem vam: ako i ne ustane da mu da zato što mu je prijatelj, ali za njegovo bezobrazno iskanje ustaće i daće mu koliko treba.

⁹ I ja vama kažem: ištite i daće vam se: tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se.

¹⁰ Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.

¹¹ Koji je medju vama otac u koga ako sin zaište hleba da mu da kamen? Ili ako zaište ribe da mu da mesto ribe zmiju?

¹² Ili ako zaište jaje da mu da skorpiju?

¹³ Kad dakle vi, zli buduću, umete dobre dare davati deci svojoj, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetog onima koji ištu u Njega?

¹⁴ I jednom izгна djavola koji beše nem; kad djavo izidje progovori nemi; i diviše se ljudi.

¹⁵ A neki od njih rekoše: Pomoću Veelzevula kneza djavolskog izgoni djavole.

¹⁶ A drugi kušajući Ga iskahu od Njega znak s neba.

¹⁷ A On znajući pomisli njihove reče im: Svako carstvo koje se razdeli samo po sebi, opusteće, i dom koji se razdeli sam po sebi, propašće.

¹⁸ Tako i sotona ako se razdeli sam po sebi, kako će ostati njegovo carstvo? Kao što kažete da pomoću Veelzevula izgonim djavole.

¹⁹ Ako li ja pomoću Veelzevula izgonim djavole, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Zato će vam oni biti sudije.

²⁰ A ako li ja prstom Božijim izgonim djavole, dakle je došlo k vama carstvo Božije.

²¹ Kad se jaki naoruža i čuva svoj dvor, imanje je njegovo na miru;

²² A kad dodje jači od njega i nadvlada ga, uzme sve oružje njegovo u koje se uzdao, i razdeli šta otme od njega.

²³ Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa mnom ne sabira, prosipa.

²⁴ Kad nečisti duh izidje iz čoveka, ide kroz bezvodna mesta tražeći pokoja, i ne našavši reče: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao;

²⁵ I došavši nadje pometen i ukrašen.

²⁶ Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši žive onde; i bude

potonje čoveku onom gore od prvog.

27 A kad to govoraše, podiže glas jedna žena iz naroda i reče Mu: Blago utrobi koja te je nosila, i sisama koje si sao!

28 A On reče: Blago i onima koji slušaju reč Božiju, i drže je.

29 A narodu koji se skupljaše stade govoriti: Rod je ovaj zao; ište znak, i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka;

30 Jer kao što Jona bi znak Ninevljanima, tako će i Sin čovečiji biti rodu ovom.

31 Carica južna izići će na sud s ljudima roda ovog, i osudiće ih; jer ona dodje s kraja zemlje da sluša premudrost Solomunovu: a gle, ovde je veći od Solomuna.

32 Ninevljani izići će na sud s rodom ovim, i osudiće ga; jer se pokajашe poučenjem Joninim: a gle, ovde je veći od Jone.

33 Niko ne meće zapaljenu sveću na sakriveno mesto, niti pod sud, nego na svećnjak, da vide svetlost koji ulaze.

34 Sveća je telu oko. Ako dakle oko tvoje bude zdravo, sve će telo tvoje biti svetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i telo je tvoje tamno.

35 Gledaj dakle da videlo koje je u tebi ne bude tama.

36 Jer, ako je sve telo tvoje svetlo da nema nikakvog uda tamnog, biće svetlo kao kad te sveća obasjava svetlošću.

37 A kad govoraše, moljaše Ga nekakav farisej da obeduje u njega. A On ušavši sede za trpezu.

38 A farisej se začudi kad vide da se najpre ne umi pre obeda.

39 A Gospod reče mu: Sad vi fariseji spolja čistite čašu i zdelu, a iznutra vam je puno grabeža i zlobe.

40 Bezumni! Nije li onaj načinio i iznutra koji je spolja načinio?

41 Ali dajte milostinju od onog što je unutra; i gle, sve će vam biti čisto.

42 Ali teško vama farisejima što dajete desetak od metvice i od rute i od svakog povrća, a prolazite pravdu i ljubav Božiju: ovo je trebalo činiti, i ono ne ostavljati.

43 Teško vama farisejima što tražite začelja po zbornicama i da vam se klanja po ulicama.

44 Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što ste kao sakriveni grobovi po kojima ljudi idu i ne znadu ih.

45 A neki od zakonika odgovarajući reče: Učitelju! Govoreći to i nas sramotiš.

46 A On reče: Teško i vama zakonicima što tovarite na ljude bremena preteška za nošenje, a vi jednim prstom svojim nećete da ih prihvatite.

47 Teško vama što zidate grobove prorocima, a vaši su ih očevi pobili.

48 Vi dakle svedočite i odobravate dela otaca svojih; jer ih oni pobiše, a vi im grobove zidate.

49 Zato i premudrost Božija reče: Poslaću im proroke i apostole, i od njih će jedne pobiti, a druge proterati;

50 Da se ište od roda ovog krv svih proroka koja je prolivena od postanja sveta,

51 Od krvi Aveljeve sve do krvi Zarijine, koji pogibe medju oltarom i crkvom. Da, kažem vam, iskaće se od roda ovog.

52 Teško vama zakonici što uzeste ključ od znanja: sami ne udjoste, a koji hteše da udju, zabraniste im.

⁵³ A kad im On ovo govoraše, počеше književnici i fariseji vrlo navaljivati k Njemu i mnogim pitanjem zbunjivati Ga,

⁵⁴ Vrebajući i pazeći na Njega ne bi li šta ulovili iz usta Njegovih da Ga okrive.

ПОГЛАВЉЕ 12

Kad se na njih skupiše hiljade naroda da stadoše gaziti jedan drugog, onda poče najpre govoriti učenicima svojim: Čuvajte se kvasca farisejskog, koji je licemerje.

² Jer ništa nije sakriveno što se neće otkriti, ni tajno što se neće doznati;

³ Jer šta u mraku rekoste, čuće se na videlu; i šta na uho šaptaste u kletima, propovedaće se na krovovima.

⁴ Ali vam kažem, prijateljima svojim: ne bojte se od onih koji ubijaju telo i potom ne mogu ništa više učiniti.

⁵ Nego ću vam kazati koga da se bojite: bojte se Onog koji ima vlast pošto ubije baciti u pakao; da, kažem vam, Onog se bojte.

⁶ Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

⁷ A u vas je i kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

⁸ Nego vam kažem: koji god prizna mene pred ljudima priznaće i Sin čovečiji njega pred anđelima Božijim;

⁹ A koji se odreče mene pred ljudima njega će se odreći pred anđelima Božijim.

¹⁰ I svaki koji reče reč na Sina čovečijeg oprostiće mu se, a koji huli na Svetog Duha neće mu se oprostiti.

¹¹ A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako ćete ili šta odgovoriti, ili šta ćete kazati;

¹² Jer će vas Sveti Duh naučiti u onaj čas šta treba reći.

¹³ Reče Mu pak neki iz naroda: Učitelju! Reci bratu mom da podeli sa mnom dostojanje.

¹⁴ A On mu reče: Čoveče! Ko je mene postavio sudijom ili kmetom nad vama?

¹⁵ A njima reče: Gledajte i čuvajte se od lakomstva; jer niko ne živi onim što je suviše bogat.

¹⁶ Kaza im, pak, priču govoreći: U jednog bogatog čoveka rodi njiva.

¹⁷ I mišljaše u sebi govoreći: Šta ću činiti? Nemam u šta sabrati svoju letinu.

¹⁸ I reče: Evo ovo ću činiti: pokvariću žitnice svoje i načiniću veće; i onde ću sabrati sva svoja žita i dobro svoje;

¹⁹ I kazaću duši svojoj: Dušo! Imaš mnogo imanje na mnogo godina; počivaj, jedi, pij, veseli se.

²⁰ A Bog njemu reče: Bezumniče! Ovu noć uzeće dušu tvoju od tebe; a šta si pripremio čije će biti?

²¹ Tako biva onome koji sebi teče blago, a ne bogati se u Boga.

²² A učenicima svojim reče: Zato vam kažem: ne brinite se dušom svojom šta ćete jesti; ni telom u šta ćete se obući:

²³ Duša je pretežnija od jela i telo od odeli.

²⁴ Pogledajte gavrane kako ne seju ni žanju, koji nemaju podrume ni žitnice, i Bog ih hrani: a koliko ste vi pretežniji od ptica?

²⁵ A ko od vas brinući se može primaknuti rastu svom lakat jedan?

- 26 A kad ni najmanje šta ne možete, zašto se brinete za ostalo?
- 27 Pogledajte ljiljane kako rastu: ne trude se, niti predu; ali ja vam kažem da ni Solomun u svoj slavi svojoj ne obuče se kao jedan od njih.
- 28 A kad travu po polju, koja danas jeste, a sutra se u peć baca, Bog tako odeva, a kamoli vas, maloverni!
- 29 I vi ne išтите šta ćete jesti ili šta ćete piti, i ne brinite se;
- 30 Jer ovo sve ištu i neznabošci ovog sveta; a Otac vaš zna da vama treba ovo.
- 31 Nego išтите carstvo Božije, i ovo će vam se sve dodati.
- 32 Ne boj se malo stado! Jer bi volja vašeg Oca da vam da carstvo.
- 33 Prodajte šta imate i dajte milostinju; načinite sebi torbe koje neće ovetšati, haznu koja se nikad neće isprazniti, na nebesima, gde se lupež ne prikučuje niti moljac jede.
- 34 Jer gde je vaše blago onde će biti i srce vaše.
- 35 Neka budu vaša bedra zapregnuta i sveće zapaljene;
- 36 I vi kao ljudi koji čekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako dodje i kucne.
- 37 Blago onim slugama koje nadje gospodar kad dodje, a oni straže. Zaista vam kažem da će se zapregnuti, i posadiće ih, i pristupiće, te će im služiti.
- 38 I ako dodje u drugu stražu, i u treću stražu dodje, i nadje ih tako, blago onim slugama.
- 39 Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin u koji će čas doći lupež, čuvao bi i ne bi dao potkopati kuću svoju.
- 40 I vi, dakle, budite gotovi: jer u koji čas ne mislite doći će Sin čovečiji.
- 41 A Petar Mu reče: Gospode! Govoriš li nama ovu priču ili svima?
- 42 A Gospod reče: Ko je dakle taj verni i mudri pristav kog postavi gospodar nad čeljadi svojom da im daje hranu na obrok?
- 43 Blago tom sluzi kog došavši gospodar njegov nadje da izvršuje tako.
- 44 Zaista vam kažem: nad svim svojim imanjem postaviće ga.
- 45 Ako li kaže sluga u srcu svom: Neće moj gospodar još zadugo doći; i stane biti sluge i sluškinje, i jesti i piti, i opijati se;
- 46 Doći će gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u čas kad ne misli, i raseći će ga, i deo njegov metnuće s nevernima.
- 47 A onaj sluga koji zna volju gospodara svog, i nije se pripravio, niti učinio po volji njegovoj, biće vrlo bijen;
- 48 A koji ne zna pa zasluži boj, biće malo bijen. Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega; a kome predaše najviše najviše će iskati od njega.
- 49 Ja sam došao da bacim oganj na zemlju; i kako bi mi se htelo da se već zapalio!
- 50 Ali se meni valja krstiti krštenjem, i kako mi je teško dok se ne svrši!
- 51 Mislite li da sam ja došao da dam mir na zemlju? Ne, kažem vam, nego razdor.
- 52 Jer će, odsele, pet u jednoj kući biti razdeljeni, ustaće tri na dva, i dva na tri.
- 53 Ustaće otac na sina i sin na oca; mati na kćer i kći na mater; svekrva na snahu svoju i snaha na svekrvu svoju.
- 54 A narodu govoraše: Kad vidite oblak gde se diže od zapada odmah kažete: Biće dažd; i biva tako.
- 55 I kad vidite jug gde duva kažete: Biće vrućina; i biva.
- 56 Licemer! Lice neba i zemlje umete poznavati, a vreme ovo kako ne poznajete?
- 57 Zašto pak i sami od sebe ne sudite pravedno?

⁵⁸ Jer kad ideš sa svojim suparnikom knezu, gledaj ne bi li se na putu s njim poravnao da te ne pritegne sudiji, i sudija da te ne preda sluzi, i sluga da te ne baci u tamnicu.

⁵⁹ Kažem ti: nećeš odande izići dok ne daš i poslednji dinar.

ПОГЛАВЉЕ 13

U to vreme, pak, dodjoše neki i kazaše za Galilejce kojih krv pomeša Pilat sa žrtvama njihovim.

² I odgovarajući Isus reče im: Mislite li da su ti Galilejci bili najgrešniji od svih Galilejaca, jer tako postradaše?

³ Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.

⁴ Ili onih osamnaest što na njih pade kula siloamska i pobi ih, mislite li da su oni najkrivlji bili od svih Jerusalimljana?

⁵ Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.

⁶ Kaza im pak ovu priču: Jedan čovek imaše smokvu usadjenu u svom vinogradu, i dodje da traži roda na njoj, i ne nadje.

⁷ Onda reče vinogradaru: Evo treća godina kako dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, i ne nalazim; poseci je, dakle, zašto zemlji da smeta?

⁸ A on odgovarajući reče mu: Gospodaru! Ostavi je i za ovu godinu dok okopam oko nje i obaspem gnojem;

⁹ Pa da ako rodi: Ako li ne, poseći ćeš je na godinu.

¹⁰ A kad učaše u jednoj zbornici u subotu,

¹¹ I gle, beše onde žena bolesna od duha osamnaest godina, i beše zgrčena, i ne mogaše se ispraviti.

¹² A kad je vide, dozva je Isus i reče joj: Ženo! Oproštena si od bolesti svoje.

¹³ I metnu na nju ruke, i odmah se ispravi i hvaljaše Boga.

¹⁴ A starešina od zbornice srdjaše se što je Isus isceli u subotu, i odgovarajući reče narodu: Šest je dana u koje treba raditi, u one dakle dolazite te se lečite, a ne u dan subotni.

¹⁵ A Gospod mu odgovori i reče: Licemere! Svaki od vas u subotu ne odrešuje li svog vola ili magarca od jasala, i ne vodi da napoji?

¹⁶ A ovu kćer Avraamovu koju sveza sotona, evo osamnaesta godina, ne trebaše li je odrešiti iz ove sveze u dan subotni?

¹⁷ I kad On ovo govoraše stidjahu se svi koji Mu se protivljahu; i sav narod radovaše se za sva Njegova slavna dela.

¹⁸ A On im reče: Kakvo je carstvo Božije? I kako ću kazati da je?

¹⁹ Ono je kao zrno gorušičino, koje uzevši čovek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske useliše se u grane njegove.

²⁰ Opet reče: Kakvo ću kazati da je carstvo Božije?

²¹ Ono je kao kvasac koji uzevši žena metnu u tri kopanje brašna, dok ne uskise sve.

²² I prolažaše po gradovima i selima učeći i putujući u Jerusalim.

²³ Reče Mu pak neko: Gospode! Je li malo onih koji će biti spaseni? A On im reče:

²⁴ Navalite da udjete na tesna vrata; jer vam kažem: Mnogi će tražiti da udju i neće moći:

²⁵ Kad ustane domaćin i zatvori vrata, i stanete napolju stajati i kucati u vrata govoreći: Gospode! Gospode! Otvori nam; i odgovarajući reći će vam: Ne poznajem vas otkuda ste.

- ²⁶ Tada ćete stati govoriti: Mi jedosmo pred Tobom i pismo, i po ulicama našim učio si.
- ²⁷ A On će reći: Kažem vam: ne poznajem vas otkuda ste; odstupite od mene svi koji nepravdu činite.
- ²⁸ Onde će biti plač i škrgut zuba, kad vidite Avraama i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Božijem, a sebe napolje isterane.
- ²⁹ I doći će od istoka i zapada i severa i juga i sešće za trpezu u carstvu Božijem.
- ³⁰ I gle, ima poslednjih koji će biti prvi, i ima prvih koji će biti poslednji.
- ³¹ U taj dan pristupiše neki od fariseja govoreći Mu: Izidji i idi odavde, jer Irod hoće da te ubije.
- ³² I reče im: Idite te kažite onoj lisici: Evo izgonim djavole i isceljujem danas i sutra, a treći dan završiću.
- ³³ Ali danas i sutra i prekosutra treba mi ići; jer prorok ne može poginuti izvan Jerusalima.
- ³⁴ Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslane k sebi! Koliko puta hteh da skupim čeda tvoja kao kokoš gnezdo svoje pod krila, i ne htete!
- ³⁵ Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta; a ja vam kažem: Nećete mene videti dok ne dodje da kažete: Blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

ПОГЛАВЉЕ 14

- I** dogodi Mu se da dodje u subotu u kuću jednog kneza farisejskog da jede hleb; i oni motrahu na Njega.
- ² I gle, beše pred Njim nekakav čovek na kome beše debela bolest.
- ³ I odgovarajući Isus reče zakonicima i farisejima govoreći: Je li slobodno u subotu isceljivati?
- ⁴ A oni očuteše. I dohvativši ga se isceli ga i otpusti.
- ⁵ I odgovarajući reče im: Koji od vas ne bi svog magarca ili vola da mu padne u bunar odmah izvadio u dan subotni?
- ⁶ I ne mogoše Mu odgovoriti na to.
- ⁷ A gostima kaza priču, kad opazi kako izbirahu začelja, i reče im:
- ⁸ Kad te ko pozove na svadbu, ne sedaj u začelje, da ne bude medju gostima ko stariji od tebe;
- ⁹ I da ne bi došao onaj koji je pozvao tebe i njega, i rekao ti: Podaj mesto ovome: i onda ćeš sa stidom sesti na niže mesto.
- ¹⁰ Nego kad te ko pozove, došavši sedi na poslednje mesto, da ti kaže kad dodje onaj koji te pozva: Prijatelju! Pomakni se više; tada će tebi biti čast pred onima koji sede s tobom za trpezom.
- ¹¹ Jer svaki koji se podiže, poniziće se; a koji se ponižuje, podignuće se.
- ¹² A i onome što ih je pozvao reče: Kad daješ obed ili večeru, ne zovi prijatelje svoje, ni braću svoju, ni rodjake svoje, ni susede bogate, da ne bi i oni tebe kad pozvali i vratili ti;
- ¹³ Nego kad činiš gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slepe;
- ¹⁴ I blago će ti biti što ti oni ne mogu vratiti; nego će ti se vratiti o vaskrsenju pravednih.
- ¹⁵ A kad ču to neki od onih što sedjahu s Njim za trpezom reče Mu: Blago onome koji jede hleba u carstvu Božijem!
- ¹⁶ A On mu reče: Jedan čovek zgotovi veliku večeru, i pozva mnoge;
- ¹⁷ I kad bi vreme večeri, posla slugu svog da kaže zvanima: Hajdete, jer je već sve

gotovo.

18 I počеше se izgovarati svi redom; prvi mu reče: Kupih njivu, i valja mi ići da je vidim; molim te izgovori me.

19 I drugi reče: Kupih pet jarmova volova, i idem da ih ogledam; molim te, izgovori me.

20 I treći reče: Oženih se, i zato ne mogu doći.

21 I došavši sluga taj kaza ovo gospodaru svom. Tada se rasrdi domaćin i reče sluzi svom: Idi brzo na raskršća i ulice gradske, i dovedi amo siromahe, i kljaste, i bogaljaste, i slepe.

22 I reče sluga: Gospodaru, učinio sam kako si zapovedio, i još mesta ima.

23 I reče gospodar sluzi: Izidji na puteve i među ograde, te nateraj da dodju da mi se napuni kuća.

24 Jer vam kažem da nijedan od onih zvanih ljudi neće okusiti moje večere. Jer je mnogo zvanih, ali je malo izabranih.

25 Idjaše pak s Njim mnoštvo naroda, i obazrevši se reče im:

26 Ako ko dodje k meni, a ne mrzi na svog oca, i na mater, i na ženu, i na decu, i na braću, i na sestre i na samu dušu svoju, ne može biti moj učenik.

27 I ko ne nosi krst svoj i za mnom ne ide, ne može biti moj učenik.

28 I koji od vas kad hoće da zida kulu ne sedne najpre i ne proračuna šta će ga stati, da vidi ima li da može dovršiti?

29 Da ne bi, kad postavi temelj i ne uzmože dovršiti, svi koji gledaju stali mu se rugati

30 Govoreći: Ovaj čovek počeo zidati, i ne može da dovrši.

31 Ili koji car kad podje s vojskom da se pobije s drugim carem ne sedne najpre i ne drži veću može li s deset hiljada sresti onog što ide na njega sa dvadeset hiljada?

32 Ako li ne može, a on pošalje poslenike dok je ovaj još daleko i moli da se pomire.

33 Tako dakle svaki od vas koji se ne odreće svega što ima ne može biti moj učenik.

34 So je dobra, ali ako so obljutavi, čim će se osoliti?

35 Niti je potrebna u zemlju ni u gnoj; nego je prospu napolje. Ko ima uši da čuje neka čuje.

ПОГЛАВЉЕ 15

1 približavahu se k Njemu svi carinici i grešnici da Ga čuju.

2 I vikahu na Njega fariseji i književnici govoreći: Ovaj prima grešnike i jede s njima.

3 A On im kaza priču ovu govoreći:

4 Koji čovek od vas imajući sto ovaca i izgubivši jednu od njih ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne nadje?

5 I našavši digne je na rame svoje radujući se,

6 I došavši kući sazove prijatelje i susede govoreći im: Radujte se sa mnom: ja nadjoh svoju ovcu izgublenu.

7 Kažem vam da će tako biti veća radost na nebu za jednog grešnika koji se kaje, negoli za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.

8 Ili koja žena imajući deset dinara, ako izgubi jedan dinar, ne zapali sveće, i ne pomete kuće, i ne traži dobro dok ne nadje?

9 I našavši sazove drugarice i susede govoreći: Radujte se sa mnom: ja nadjoh dinar izgubljeni.

10 Tako, kažem vam, biva radost pred andjelima Božijima za jednog grešnika koji se kaje.

- ¹¹ I reče: Jedan čovek imaše dva sina,
- ¹² I reče mlađji od njih ocu: Oče! Daj mi deo imanja što pripada meni. I otac im podeli imanje.
- ¹³ I potom do nekoliko dana pokupi mlađji sin sve svoje, i otide u daleku zemlju; i onamo prosu imanje svoje živeći besputno.
- ¹⁴ A kad potroši sve, postade velika glad u onoj zemlji, i on se nadje u nevolji.
- ¹⁵ I otišavši pribi se kod jednog čoveka u onoj zemlji; i on ga posla u polje svoje da čuva svinje.
- ¹⁶ I željaše napuniti trbuh svoj roščićima koje svinje jedjahu, i niko mu ih ne davaše.
- ¹⁷ A kad dodje k sebi, reče: Koliko najamnika u oca mog imaju hleba i suviše, a ja umirem od gladi!
- ¹⁸ Ustaću i idem ocu svom, pa ću mu reći: Oče! Sagreših Nebu i tebi,
- ¹⁹ I već nisam dostojan nazvati se sin tvoj: primi me kao jednog od svojih najamnika.
- ²⁰ I ustavši otide ocu svom. A kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov, i sažali mu se, i potrčavši zagrlj ga i celiva ga.
- ²¹ A sin mu reče: Oče, sagreših Nebu i tebi, i već nisam dostojan nazvati se sin tvoj.
- ²² A otac reče slugama svojim: Iznesite najlepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obuću na noge.
- ²³ I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo.
- ²⁴ Jer ovaj moj sin beše mrtav, i ožive; i izgubljen beše, i nadje se. I stadoše se veseliti.
- ²⁵ A sin njegov stariji beše u polju, i dolazeći kad se približi kući ču pevanje i podvikivanje.
- ²⁶ I dozvavši jednog od slugu zapita: Šta je to?
- ²⁷ A on mu reče: Brat tvoj dodje; i otac tvoj zakla tele ugojeno, što ga je zdravog video.
- ²⁸ A on se rasrdi i ne htjede da udje. Tada izidje otac njegov i moljaše ga.
- ²⁹ A on odgovarajući reče ocu: Eto te služim toliko godina, i nikad ne prestupih tvoje zapovesti, pa meni nikad nisi dao jare da bih se provešelio sa svojim društvom;
- ³⁰ A kad dodje taj tvoj sin koji ti je imanje prosuo s kurvama, zaklao si mu tele ugojeno.
- ³¹ A on mu reče: Sine! Ti si svagda sa mnom, i sve je moje tvoje.
- ³² Trebalo se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav beše, i ožive; i izgubljen beše, i nadje se.

ПОГЛАВЉЕ 16

A učenicima svojim govoraše: Beše jedan čovek bogat koji imaše pristava, i toga oblaglaš kod njega da mu prosipa imanje,

- ² I dozvavši ga reče mu: Šta ovo ja čujem za tebe? Daj račun kako si kućio kuću: jer više ne možeš kućom upravljati.
- ³ A pristav od kuće reče u sebi: Šta ću činiti? Gospodar moj uzima od mene upravljanje kuće: kopati ne mogu, prositi stidim se.
- ⁴ Znam šta ću činiti da bi me primili u kuće svoje kad mi se oduzme upravljanje kuće.
- ⁵ I dozvavši redom dužnike gospodara svog reče prvom: Koliko si dužan gospodaru mom?
- ⁶ A on reče: Sto oka ulja. I reče mu: Uzmi pismo svoje i sedi brzo te napiši pedeset.
- ⁷ A potom reče drugom: A ti koliko si dužan? A on reče: Sto oka pšenice. I reče mu: Uzmi pismo svoje i napiši osamdeset.

- ⁸ I pohvali gospodar nevernog pristava što mudro učini; jer su sinovi ovog veka mudriji od sinova videla u svom naraštaju.
- ⁹ I ja vama kažem: načinite sebi prijatelje nepravednim bogatstvom, da bi vas kad osiromašite primili u večne kuće.
- ¹⁰ Koji je veran u malom i u mnogom je veran; a ko je neveran u malom i u mnogom je neveran.
- ¹¹ Ako dakle u nepravednom bogatstvu verni ne biste, ko će vam u istinom verovati?
- ¹² I ako u tudjem ne biste verni, ko će vam dati vaše?
- ¹³ Nikakav pak sluga ne može dva gospodara služiti; jer ili će na jednog mrzeti, a drugog ljubiti, ili će jednog voleti a za drugog ne mariti. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.
- ¹⁴ A ovo sve slušahu i fariseji, koji behu srebroljupci, i rugahu Mu se.
- ¹⁵ I reče im: Vi ste oni koji se gradite pravedni pred ljudima; ali Bog zna srca vaša; jer šta je u ljudi visoko ono je mrzost pred Bogom.
- ¹⁶ Zakon i proroci su do Jovana; odsele se carstvo Božije propoveda jevandjeljem, i svaki navaljuje da udje u njega.
- ¹⁷ Lakše je, pak, nebu i zemlji proći negoli jednoj titli iz zakona propasti.
- ¹⁸ Svaki koji pušta ženu svoju i uzima drugu, preljubu čini; i koji se ženi puštenicom, preljubu čini.
- ¹⁹ Čovek neki, pak, beše bogat, koji se oblačашe u skerlet i u svilu, i življaše svaki dan gospodski i veseljaše se.
- ²⁰ A beše jedan siromah, po imenu Lazar, koji ležашe pred njegovim vratima gnojav,
- ²¹ I željaše da se nasiti mrvama koje padahu s trpeze bogatog; još i psi dolažahu i lizahu gnoj njegov.
- ²² A kad umre siromah, odnesoše ga andjeli u naručje Avraamovo; a umre i bogati, i zakopaše ga.
- ²³ I u paklu kad beše u mukama, podiže oči svoje i ugleda izdaleka Avraama i Lazara u naručju njegovom,
- ²⁴ I povikavši reče: Oče Avraame! Smiluj se na me i pošlji mi Lazara neka umoči u vodu vrh od prsta svog, i da mi rashladi jezik; jer se mučim u ovom plamenu.
- ²⁵ A Avraam reče: Sinko! Opomeni se da si ti primio dobra svoja u životu svom, i Lazar opet zla; a sad se on teši, a ti se mučiš.
- ²⁶ I preko svega toga postavljena je medju nama i vama velika propast, da ovi koji bi hteli odovud k vama preći, ne mogu, niti oni otuda k nama da prelaze.
- ²⁷ Tada reče: Molim te dakle, oče, da ga pošalješ kući oca mog,
- ²⁸ Jer imam pet braće: neka im posvedoči da ne bi i oni došli na ovo mesto mučenja.
- ²⁹ Reče mu Avraam: Oni imaju Mojsija i proroke, neka njih slušaju.
- ³⁰ A on reče: Ne, oče Avraame! Nego ako im dodje ko iz mrtvih pokajaće se.
- ³¹ A Avraam reče mu: Ako ne slušaju Mojsija i proroke, da ko i iz mrtvih ustane neće verovati.

ПОГЛАВЉЕ 17

A učenicima reče: Nije moguće da ne dodju sablazni; ali teško onome s koga dolaze;

² Bolje bi mu bilo da mu se vodenični kamen obesi o vratu, i da ga bace u more, nego da sablazni jednog od ovih malih.

- ³ Čuvajte se. Ako ti sagreši brat tvoj, nakaraj ga; pa ako se pokaje, oprosti mu.
- ⁴ I ako ti sedam puta na dan sagreši, i sedam puta na dan dodje k tebi i reče: Kajem se, oprosti mu.
- ⁵ I rekoše apostoli Gospodu: Dometni nam vere.
- ⁶ A Gospod reče: Kad biste imali vere koliko zrno gorušičino, i rekli biste ovom dubu: Iščupaj se i usadi se u more, i poslušao bi vas.
- ⁷ Koji pak od vas kad ima slugu koji ore ili čuva stoku pa kad dodje iz polja, kaže mu: Hodi brzo i sedi za trpezu?
- ⁸ Nego ne kaže li mu: Ugotovi mi da večeram, i zapregni se te mi služi dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i pij?
- ⁹ Eda li će on zahvaliti sluzi tom kad svrši šta mu se zapovedi? Ne verujem.
- ¹⁰ Tako i vi kad svršite sve što vam je zapovedjeno, govorite: Mi smo zaludne sluge, jer učinismo šta smo bili dužni činiti.
- ¹¹ I kad idjaše u Jerusolim, On prolažaše izmedju Samarije i Galileje.
- ¹² I kad ulažaše u jedno selo sretoše Ga deset gubavih ljudi, koji staše izdaleka,
- ¹³ I podigoše glas govoreći: Isuse učitelju! Pomiluj nas.
- ¹⁴ I videvši ih reče im: Idite i pokažite se sveštenicima. I oni idući očistiše se.
- ¹⁵ A jedan od njih videvši da se isceli povrati se hvaleći Boga glasno,
- ¹⁶ I pade ničice pred noge Njegove, i zahvali Mu. I to beše Samarjanin.
- ¹⁷ A Isus odgovarajući reče: Ne isceliše li se desetorica? Gde su dakle devetorica?
- ¹⁸ Kako se medju njima koji ne nadje da se vrati da zahvali Bogu, nego sam ovaj tudjin?
- ¹⁹ I reče mu: Ustani, idi; vera tvoja pomože ti.
- ²⁰ A kad Ga upitaše fariseji: Kad će doći carstvo Božije? Odgovarajući reče im: Carstvo Božije neće doći da se vidi;
- ²¹ Niti će se kazati: Evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božije unutra u vama.
- ²² A učenicima reče: Doći će vreme kad ćete zaželeći da vidite jedan dan Sina čovečijeg, i nećete videti.
- ²³ I reći će vam: Evo ovde je, ili: Eno onde; ali ne izlazite, niti tražite.
- ²⁴ Jer kao što munja sine s neba, i zasvetli se preko svega što je pod nebom, tako će biti i Sin čovečiji u svoj dan.
- ²⁵ Ali Mu najpre treba mnogo postradati, i okrivljenom biti od roda ovog.
- ²⁶ I kako je bilo u vreme Nojevo onako će biti u dane Sina čovečijeg:
- ²⁷ Jedjahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onog dana kad Noje udje u kovčeg, i dodje potop i pogubi sve.
- ²⁸ Tako kao što bi u dane Lotove: jedjahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sadjahu, zidahu;
- ²⁹ A u dan kad izidje Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.
- ³⁰ Tako će biti i u onaj dan kad će se javiti Sin čovečiji.
- ³¹ U onaj dan koji se desi na krovu, a pokućstvo njegovo u kući, neka ne silazi da ga uzme; i koji se desi u polju, tako neka se ne vraća natrag.
- ³² Opominjite se žene Lotove.
- ³³ Koji podje da sačuva dušu svoju, izgubiće je; a koji je izgubi, oživeće je.
- ³⁴ Kažem vam: u onu noć biće dva na jednom odru, jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti;
- ³⁵ Dve će mleti zajedno, jedna će se uzeti a druga će se ostaviti;

³⁶ Dva će biti na njivi, jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti.

³⁷ I odgovarajući rekoše Mu: Gde, Gospode? A On im reče: Gde je strвина onamo će se i orlovi skupiti.

ПОГЛАВЉЕ 18

Kaza im pak i priču kako se treba svagda moliti Bogu, i ne dati da dotuži,

² Govoreći: U jednom gradu beše jedan sudija koji se Boga ne bojaše i ljudi ne stidjaše.

³ A u onom gradu beše jedna udovica i dolažalaše k njemu govoreći: Ne daj me mom suparniku.

⁴ I ne htede zadugo. A najposle reče u sebi: Ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim,

⁵ No budući da mi dosadjuje ova udovica, odbraniću je, da mi jednako ne dolazi i ne dosadjuje.

⁶ Tada reče Gospod: Čujte šta govori nepravedni sudija.

⁷ A kamoli Bog neće odbraniti izbranih svojih koji Ga mole dan i noć?

⁸ Kažem vam da će ih odbraniti brzo. Ali Sin čovečiji kad dodje hoće li naći veru na zemlji?

⁹ A i drugima koji mišljahu za sebe da su pravednici i druge uništavahu kaza priču ovu:

¹⁰ Dva čoveka udjoše u crkvu da se mole Bogu, jedan farisej i drugi carinik.

¹¹ Farisej stade i moljaše se u sebi ovako: Bože! Hvalim te što ja nisam kao ostali ljudi: hajduci, nepravednici, preljubočinci ili kao ovaj carinik.

¹² Postim dvaput u nedelji; dajem desetak od svega što imam.

¹³ A carinik izdaleka stajaše, i ne htede ni očiju podignuti na nebo, nego bijaše prsi svoje govoreći: Bože! Milostiv budi meni grešnome.

¹⁴ Kažem vam da ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podiže poniziće se; a koji se sam ponižuje podignuće se.

¹⁵ Donošahu k Njemu i decu da ih se dotakne; a kad videše učenici, zapretiše im.

¹⁶ A Isus dozvavši ih reče: Pustite decu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takvih carstvo Božije.

¹⁷ I kažem vam zaista: koji ne primi carstvo Božije kao dete, neće ući u njega.

¹⁸ I zapita Ga jedan knez govoreći: Učitelju blagi! Šta da učinim da nasledim život večni?

¹⁹ A Isus reče mu: Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednog Boga.

²⁰ Zapovesti znaš: ne čini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svedoči lažno; poštuj oca i mater svoju.

²¹ A on reče: Sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje.

²² A kad to ču Isus reče mu: Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdaj siromasima; i imaćeš blago na nebu; i hajde za mnom.

²³ A kad on ču to postade žalostan, jer beše vrlo bogat.

²⁴ A kad ga vide Isus gde postade žalostan, reče: Kako je teško ući u carstvo Božije onima koji imaju bogatstvo!

²⁵ Lakše je kamili proći kroz iglene uši negoli bogatom ući u carstvo Božije.

²⁶ A oni koji slušahu rekoše: Ko se dakle može spasti?

²⁷ A On reče: Šta je u ljudi nemoguće u Boga je moguće.

²⁸ A Petar reče: Eto mi smo ostavili sve i za Tobom idemo.

²⁹ A On im reče: Zaista vam kažem: nema nijednoga koji bi ostavio kuću, ili roditelje, ili

braću, ili sestre, ili ženu, ili decu carstva radi Božijeg,

³⁰ Koji neće primiti više u ovo vreme, i na onom svetu život večni.

³¹ Uze pak dvanaestoricu i reče im: Evo idemo gore u Jerusolim, i sve će se svršiti što su proroci pisali za Sina čovečijeg.

³² Jer će Ga predati neznabošcima, i narugaće Mu se, i ružiće Ga, i popljuvaće Ga,

³³ I biće Ga, i ubiće Ga; i treći dan ustaće.

³⁴ I oni ništa od toga ne razumeše, i beseda ova beše od njih sakrivena, i ne razumeše šta im se kaza.

³⁵ A kad se približi k Jerihonu, jedan slepac sedjaše kraj puta proseći.

³⁶ A kad ču narod gde prolazi zapita: Šta je to?

³⁷ I kazaše mu da Isus Nazarećanin prolazi.

³⁸ I povika govoreći: Isuse, sine Davidov! Pomiluj me.

³⁹ I prećahu mu oni što idjahu napred da učuti; a on još više vikaše: Sine Davidov! Pomiluj me.

⁴⁰ I Isus stade i zapovedi da Mu ga dovedu; a kad Mu se približi, zapita ga

⁴¹ Govoreći: Šta hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospode! Da progledam.

⁴² A Isus reče: Progledaj; vera tvoja pomože ti.

⁴³ I odmah progleda, i podje za Njim hvaleći Boga. I svi ljudi koji videše hvaljahu Boga.

ПОГЛАВЉЕ 19

I kad udje u Jerihon i prolažaše kroza nj,

² I gle, čovek po imenu Zakhej, koji beše starešina carinički, i beše bogat,

³ I iskaše da vidi Isusa da Ga pozna; i ne mogaše od naroda, jer beše malog rasta;

⁴ I potrčavši napred, pope se na dud da Ga vidi; jer Mu je onuda trebalo proći.

⁵ I kad dodje Isus na ono mesto, pogledavši gore vide ga, i reče mu: Zakheju! Sidji brzo; jer mi danas valja biti u tvojoj kući.

⁶ I sidje brzo; i primi Ga radujuć se.

⁷ I svi, kad videše, vikahu na Njega govoreći da grešnom čoveku dodje u kuću.

⁸ A Zakhej stade i reče Gospodu: Gospode! Evo pola imanja svog daću siromasima, i ako sam koga zaneo vratiću onoliko četvoro.

⁹ A Isus mu reče: Danas dodje spasenje kući ovoj; jer je i ovo sin Avraamov.

¹⁰ Jer je Sin čovečiji došao da nadje i spase šta je izgubljeno.

¹¹ A kad oni to slušahu nastavi kazivati priču; jer beše blizu Jerusalisa, i mišljahu da će se odmah javiti carstvo Božije.

¹² Reče dakle: Jedan čovek od dobrog roda otide u daleku zemlju da primi sebi carstvo, i da se vrati.

¹³ Dozavavši pak deset svojih sluga dade im deset kesa, i reče im: Trgujte dok se ja vratim.

¹⁴ I gradjani njegovi mržahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreći: Nećemo da on caruje nad nama.

¹⁵ I kad se on vrati, pošto primi carstvo, reče da dozovu one slugu kojima dade srebro, da vidi šta je koji dobio.

¹⁶ Tada dodje prvi govoreći: Gospodaru! Kesa tvoja donese deset kesa.

¹⁷ I reče mu: Dobro, dobri slugo; kad si mi u malom bio veran evo ti vlast nad deset

gradova.

18 I dodje drugi govoreći: Gospodaru! Kesa tvoja donese pet kesa.

19 A on reče i onome: i ti budi nad pet gradova.

20 I treći dodje govoreći: Gospodaru! Evo tvoja kesa koju sam zavezao u ubrus i čuvao.

21 Jer sam se bojao tebe: jer si čovek tvrd: uzimaš šta nisi ostavio, i žnješ šta nisi sejao.

22 A gospodar mu reče: Po tvojim ću ti rečima suditi, zli slugo! Znao si da sam ja tvrd čovek, uzimam šta nisam sejao:

23 Pa zašto nisi dao moje srebro trgovcima, i ja došavši primio bih ga s dobitkom?

24 I reče onima što stajahu pred njim: Uzmite od njega kesu i podajte onome što ima deset kesa.

25 I rekoše mu: Gospodaru! On ima deset kesa.

26 A on im odgovori: Jer vam kažem da će se svakome koji ima dati: a od onog koji nema uzeće se od njega i ono što ima.

27 A one moje neprijatelje koji nisu hteli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isecite preda mnom.

28 I kazavši ovo podje napred, i idjaše gore u Jerusalim.

29 I kad se približi Vitfazi i Vitaniji kod gore koja se zvaše Maslinska, posla dvojicu od učenika svojih

30 Govoreći: Idite u to selo prema vama, i kad udjete u njega naći ćete magare privezano na koje nikakav čovek nikad nije usedao; odrešite ga i dovedite.

31 I ako vas ko upita: Zašto drešite: ovako mu kažite: Ono Gospodu treba.

32 A kad otidoše poslani, nadjoše kao što im kaza.

33 A kad oni drešahu magare rekoše im gospodari od njega: Zašto drešite magare?

34 A oni rekoše: Ono Gospodu treba.

35 I dovedoše ga k Isusu, i baciše haljine svoje na magare, i posadiše Isusa.

36 A kad idjaše, prostirahu haljine svoje po putu.

37 A kad se približi već da sidje s gore maslinske, poče sve mnoštvo učenika u radosti hvaliti Boga glasno za sva čudesa što su videli,

38 Govoreći: Blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! Mir na nebu i slava na visini!

39 I neki fariseji iz naroda rekoše Mu: Učitelju! Zapreti učenicima svojim.

40 I odgovarajući reče im: Kažem vam: ako oni učute, kamenje će povikati.

41 I kad se približi, ugleda grad i zaplaka za njim

42 Govoreći: Kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan šta je za mir tvoj! Ali je sad sakriveno od očiju tvojih.

43 Jer će doći dani na tebe, i okružiće te neprijatelji tvoji opkopima, i opkoliće te, i obuzeće te sa sviju strana;

44 I razbiće tebe i decu tvoju u tebi, i neće ostaviti u tebi kamena na kamenu, zato što nisi poznao vreme u kome si pohodjen.

45 I ušavši u crkvu stade izgoniti one što prodavahu u njoj i kupovahu,

46 Govoreći im: U pismu stoji: Dom moj dom je molitve, a vi načiniste od njega pećinu hajdučku.

47 I učaše svaki dan u crkvi. A glavari sveštenečki i književnici i starešine narodne gledahu da Ga pogube.

48 I ne nalažahu šta bi Mu učinili; jer sav narod idjaše za Njim, i slušahu Ga.

ПОГЛАВЉЕ 20

I kad On u jedan od onih dana učaše narod u crkvi i propovedaše jevandjelje, dodjoše glavari sveštenci i književnici sa starešinama,

² I rekoše Mu govoreći: Kaži nam kakvom vlasti to činiš? Ili ko ti je dao vlast tu?

³ A On odgovarajući reče im: i ja ću vas upitati jednu reč, i kažite mi:

⁴ Krštenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi?

⁵ A oni pomišljahu u sebi govoreći: Ako kažemo s neba, reći će: Zašto mu dakle ne verovaste?

⁶ Ako li kažemo od ljudi, sav će nas narod pobiti kamenjem; jer svi verovahu da Jovan beše prorok.

⁷ I odgovoriše: Ne znamo otkuda.

⁸ A Isus im reče: Ni ja vama neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

⁹ A narodu poče kazivati priču ovu: Jedan čovek posadi vinograd, i dade ga vinogradarima pa otide na podugo vremena.

¹⁰ I u vreme posla k vinogradarima slugu da mu dadu od roda vinogradskog; ali vinogradari izbiše ga, i poslaše praznog.

¹¹ I posla opet drugog slugu; a oni i onog izbiše i osramotivši poslaše praznog.

¹² I posla opet trećeg; a oni i onog raniše, i isteraše.

¹³ Onda reče gospodar od vinograda: Šta ću činiti? Da pošaljem sina svog ljubaznog: eda se kako zastide kad vide njega.

¹⁴ A vinogradari videvši njega mišljahu u sebi govoreći: Ovo je naslednik; hodite da ga ubijemo da naše bude dostojanje.

¹⁵ I izvedoše ga napolje iz vinograda i ubiše. Šta će dakle učiniti njima gospodar od vinograda?

¹⁶ Doći će i pogubiće ove vinogradare, i daće vinograd drugima. A oni što slušahu rekoše: Ne dao Bog!

¹⁷ A On pogledavši na njih reče: Šta znači dakle ono u pismu: Kamen koji odbaciše zidari onaj posta glava od ugla?

¹⁸ Svaki koji padne na taj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga.

¹⁹ I gledahu glavari sveštenci i književnici u onaj čas da dignu ruke na Nj; ali se pobojaše naroda, jer razumeše da njima ovu priču kaza.

²⁰ I pažahu na Njega, i poslaše vrebace, koji se gradjahu kao da su pobožni: ne bi li Ga uhvatili u reči da Ga predadu poglavarima i vlasti sudijinoj.

²¹ I upitaše Ga govoreći: Učitelju! Znamo da pravo govoriš i učiš, i ne gledaš ko je ko, nego zaista učiš putu Božijem:

²² Treba li nam ćesaru davati harač, ili ne?

²³ A On razumevši njihovo lukavstvo reče im: Šta me kušate?

²⁴ Pokažite mi dinar; čiji je na njemu obraz i natpis? A oni odgovarajući rekoše: Ćesarev.

²⁵ A On im reče: Podajte dakle šta je ćesarevo ćesaru, a šta je Božije Bogu.

²⁶ I ne mogoše reći Njegove pokuditi pred narodom; i diviše se odgovoru Njegovom, i umukoše.

²⁷ A pristupiše neki od sadukeja koji kažu da nema vaskrsenja, i pitahu Ga

²⁸ Govoreći: Učitelju! Mojsije nam napisa: Ako kome umre brat koji ima ženu, i umre bez dece, da brat njegov uzme ženu, i da podigne seme bratu svom.

- 29 Beše sedam braće, i prvi uze ženu, i umre bez dece;
- 30 I uze drugi ženu, i on umre bez dece;
- 31 I treći je uze; a tako i svi sedam; i ne ostaviše dece, i pomreše;
- 32 A posle svih umre i žena.
- 33 O vaskrsenju dakle koga će od njih biti žena? Jer je ona sedmorici bila žena.
- 34 I odgovarajući Isus reče im: Deca ovog sveta žene se i udaju;
- 35 A koji se udostoje dobiti onaj svet i vaskrsenje iz mrtvih niti će se ženiti ni udavati;
- 36 Jer više ne mogu umreti; jer su kao anđeli; i sinovi su Božiji kad su sinovi vaskrsenja.
- 37 A da mrtvi ustaju, i Mojsije pokaza kod kupine gde naziva Gospoda Boga Avraamovog i Boga Isakovog i Boga Jakovljevog.
- 38 A Bog nije Bog mrtvih nego živih; jer su Njemu svi živi.
- 39 A neki od književnika odgovarajući rekoše: Učitelju! Dobro si kazao.
- 40 I već ne smehu ništa da Ga zapitaju. A On im reče:
- 41 Kako govore da je Hristos sin Davidov?
- 42 Kad sam David govori u psaltiru: Reče Gospod Gospodu mom: sedi meni s desne strane,
- 43 Dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojim.
- 44 David dakle Njega naziva Gospodom; pa kako mu je sin?
- 45 A kad sav narod slušaše, reče učenicima svojim:
- 46 Čuvajte se od književnika, koji hoće da idu u dugačkim haljinama, i traže da im se klanja po ulicama, i prvih mesta po zbornicama, i začelja na gozbama;
- 47 Koji jedu kuće udovičke, i lažno se mole Bogu dugo. Oni će još većma biti osudjeni.

ПОГЛАВЉЕ 21

- P**ogledavši pak gore vide bogate gde među priloge svoje u haznu Božiju;
- 2 A vide i jednu siromašnu udovicu koja metaše onde dve lepte;
- 3 I reče: Zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od sviju:
- 4 Jer svi ovi metnuše u prilog Bogu od suviška svog, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu svoju što imашe.
- 5 I kad neki govorahu za crkvu da je ukrašena lepim kamenjem i zakladima, reče:
- 6 Doći će dani u koje od svega što vidite neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.
- 7 Zapitaše Ga pak govoreći: Učitelju! A kad će to biti? I kakav je znak kad će se to dogoditi?
- 8 A On reče: Čuvajte se da vas ne prevare, jer će mnogi doći na ime moje govoreći: Ja sam, i vreme se približi. Ne idite dakle za njima.
- 9 A kad čujete ratove i bune, ne plašite se; jer to sve treba najpre da bude; ali još nije tada posledak.
- 10 Tada im reče: Ustaće narod na narod i carstvo na carstvo;
- 11 I zemlja će se tresti vrlo po svetlu, i biće gladi i pomori i strahote i veliki znaci biće na nebu.
- 12 A pre svega ovog metnuće na vas ruke svoje i goniće vas i predavati u zbornice i u tamnice; vodiće vas pred careve i kraljeve imena mog radi.

- 13** A to će vam se dogoditi za svedočanstvo.
- 14** Metnite dakle u srca svoja, da se pre ne pripravlјate kako ćete odgovarati:
- 15** Jer ću vam ja dati usta i premudrost kojoj se neće moći protiviti ni odgovoriti svi vaši protivnici.
- 16** A predavaće vas i roditelјi i braća i rođjaci i prijatelјi; i pobiće neke od vas.
- 17** I svi će omrznuti na vas imena mog radi.
- 18** I dlaka s glave vaše neće poginuti.
- 19** Trplјenјem svojim spasavajte duše svoje.
- 20** A kad vidite da Jerusolim opkoli vojska onda znajte da se približilo vreme da opusti.
- 21** Tada koji budu u Judeji neka beže u gore, i koji budu u gradu neka izlaze napolје; i koji su napolју neka ne ulaze u njega:
- 22** Jer su ovo dani osvete, da se izvrši sve što je napisano.
- 23** Ali teško trudnima i dojilicama u te dane! Jer će biti velika nevolја na zemlјi, gnev na ovom narodu.
- 24** I pašće od oštrica mača, i odvešće se u ropstvo po svim narodima; i Jerusolim će gaziti neznabošci dok se ne izvrše vremena neznabožaca.
- 25** I biće znaci u suncu i u mesecu i u zvezdama; i ljudima na zemlјi tuga od smetnje i od huke morske i valova.
- 26** Lјudi će umirati od straha i od čekanja onog što ide na zemlју; jer će se i sile nebeske pokrenuti.
- 27** I tada će ugledati Sina čovečijeg gde ide na oblacima sa silom i slavom velikom.
- 28** A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se približuje izbavlјenje vaše.
- 29** I kaza im priču: Gledajte na smokvu i na sva drveta;
- 30** Kad vidite da već poteraju, sami znate da je blizu leto.
- 31** Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Božije.
- 32** Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.
- 33** Nebo i zemlја proći će, a reči moje neće proći.
- 34** Ali se čuvajte da kako vaša srca ne otežaju žderanјem i pijanstvom i brigama ovog sveta, i da vam ovaj dan ne dodје iznenada.
- 35** Jer će doći kao zamka na sve koji žive po svoj zemlјi.
- 36** Stražite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili uteći od svega ovog što će se zbiti, i stati pred Sinom čovečijim.
- 37** I danju učaše u crkvi, a noću izlažaše i noćivaše na gori koja se zove maslinska.
- 38** I sav narod dolažaše izјutra k Njemu u crkvu da Ga slušaju.

ПОГЛАВЉЕ 22

Približavaše se pak praznik priјesnih hlebova koji se zove pasha.

- 2** I gledahu glavari sveštenički i književnici kako bi Ga ubili; ali se bojahu naroda.
- 3** A sotona udје u Judu, koji se zvaše Iskariot, i koji beše jedan od dvanaestorice.
- 4** I otišavši govori s glavarima svešteničkim i sa starešinama kako će im Ga izdati.
- 5** I oni se obradovaše, i ugovoriše da mu dadu novce.
- 6** I on se obreče, i tražaše zgodno vreme da im Ga preda tajno od naroda.

- ⁷ A dodje dan presnih hlebova u koji trebaše klati pashu;
- ⁸ I posla Petra i Jovana rekavši: Idite ugotovite nam pashu da jedemo.
- ⁹ A ovi Mu rekoše: Gde hoćeš da ugotovimo?
- ¹⁰ A On im reče: Eto kad udjete u grad, srešće vas čovek koji nosi vodu u krčagu; idite za njim u kuću u koju on udje,
- ¹¹ I kažite domaćinu: Učitelj veli: gde je gostionica gde ću jesti pashu s učenicima svojim?
- ¹² I on će vam pokazati veliku sobu prostrtu; onde ugotovite.
- ¹³ A oni otidoše i nadjoše kao što im kaza; i ugotoviše pashu.
- ¹⁴ I kad dodje čas, sede za trpezu, i dvanaest apostola s Njim.
- ¹⁵ I reče im: Vrlo sam želeo da ovu pashu jedem s vama pre nego postradam;
- ¹⁶ Jer vam kažem da je odsele neću jesti dok se ne svrši u carstvu Božijem.
- ¹⁷ I uzevši čašu dade hvalu, i reče: Uzmite je i razdelite medju sobom;
- ¹⁸ Jer vam kažem da neću piti od roda vinogradskog dok ne dodje carstvo Božije.
- ¹⁹ I uzevši hleb dade hvalu, i prelomivši ga dade im govoreći: Ovo je telo moje koje se daje za vas; ovo činite za moj spomen.
- ²⁰ A tako i čašu po večeri, govoreći: Ova je čaša novi zavet mojom krvi koja se za vas proliva.
- ²¹ Ali evo ruka izdajnika mog sa mnom je na trpezi.
- ²² I Sin čovečiji, dakle, ide kao što je uređeno; ali teško čoveku onome koji Ga izdaje!
- ²³ I oni staše tražiti medju sobom koji bi, dakle, od njih bio koji će to učiniti.
- ²⁴ A posta i prepiranje medju njima koji bi se držao medju njima da je najveći.
- ²⁵ A On im reče: Carevi narodni vladaju narodom, a koji njime upravljaju, zovu se dobrotvori.
- ²⁶ Ali vi nemojte tako; nego koji je najveći medju vama neka bude kao najmanji, i koji je starešina neka bude kao sluga.
- ²⁷ Jer koji je veći, koji sedi za trpezom ili koji služi? Nije li onaj koji sedi za trpezom? A ja sam medju vama kao sluga.
- ²⁸ A vi ste oni koji ste se održali sa mnom u mojim napastima.
- ²⁹ I ja ostavljam vama carstvo kao što je Otac moj meni ostavio:
- ³⁰ Da jedete i pijete za trpezom mojom u carstvu mom, i da sedite na prestolima i sudite nad dvanaest koljena Izrailjevih.
- ³¹ Reče pak Gospod: Simone! Simone! Evo vas ište sotona da bi vas činio kao pšenicu.
- ³² A ja se molih za tebe da tvoja vera ne prestane; i ti kad god obrativši se utvrdi braću svoju.
- ³³ A on Mu reče: Gospode! S Tobom gotov sam i u tamnicu i na smrt ići.
- ³⁴ A On reče: Kažem ti, Petre! Danas neće zapevati petao dok se triput ne odrekneš da me poznaješ.
- ³⁵ I reče im: Kad vas poslah bez kese i bez torbe i bez obuće, eda vam šta nedostade? A oni rekoše: Ništa.
- ³⁶ A On im reče: Ali sad koji ima kesu neka je uzme, tako i torbu; a koji nema neka proda haljinu svoju i kupi nož.
- ³⁷ Jer vam kažem da još i ovo treba na meni da se izvrši što stoji u pismu: I medju zločince metnuše Ga. Jer šta je pisano za mene, svršuje se.
- ³⁸ A oni rekoše: Gospode! Evo ovde dva noža. A On im reče: Dosta je.
- ³⁹ I izišavši otide po običaju na goru maslinsku; a za Njim otidoše učenici Njegovi.

- 40** A kad dodje na mesto reče im: Molite se Bogu da ne padnete u napast.
- 41** I sam odstupi od njih kako se može kamenom dobaciti, i kleknuvši na kolena moljaše se Bogu
- 42** Govoreći: Oče! Kad bi hteo da proneseš ovu čašu mimo mene! Ali ne moja volja nego Tvoja da bude.
- 43** A andjeo Mu se javi s neba, i krepí Ga.
- 44** I budući u borenju, moljaše se bolje; znoj pak Njegov beše kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju.
- 45** I ustavši od molitve dodje k učenicima svojim, i nadje ih, a oni spavaju od žalosti,
- 46** I reče im: Što spavate? Ustanite, molite se Bogu da ne padnete u napast.
- 47** Dok On još pak govoraše, gle, narod i jedan od dvanaestorice, koji se zvaše Juda, idjaše pred njima, i pristupi k Isusu da Ga celiva. Jer im on beše dao znak: Koga celivam onaj je.
- 48** A Isus mu reče: Juda! Zar celivom izdaješ Sina čovečijeg?
- 49** A kad oni što behu s Njim videše šta će biti, rekoše Mu: Gospode, da bijemo nožem?
- 50** I udari jedan od njih slugu poglavara sveštetičkog, i odseče mu desno uho.
- 51** A Isus odgovarajući reče: Ostavite to. I dohvativši se do uha njegovog isceli ga.
- 52** A glavarima sveštetičkim i vojvodama crkvenim i starešinama koji behu došli na Nj reče Isus: Zar kao na hajduka izidjoste s noževima i koljem da me uhvatite?
- 53** Svaki dan bio sam s vama u crkvi i ne digoste ruku na mene; ali je sad vaš čas i oblast tame.
- 54** A kad Ga uhvatiše, odvedoše Ga i uvedoše u dvor poglavara sveštetičkog. A Petar idjaše za Njim izdaleka.
- 55** A kad oni naložiše oganj nasred dvora i sedjahu zajedno, i Petar sedjaše medju njima.
- 56** Videvši ga, pak, jedna sluškinja gde sedi kod ognja, i pogledavši na nj reče: i ovaj beše s njim.
- 57** A on Ga se odreče govoreći: Ženo! Ne poznajem ga.
- 58** I malo zatim, vide ga drugi i reče: i ti si od njih. A Petar reče: Čoveče! Nisam.
- 59** I pošto prodje oko jednog sahata, drugi neko potvrdjivaše govoreći: Zaista i ovaj beše s njim; jer je Galilejac.
- 60** A Petar reče: Čoveče! Ne znam šta govoriš. I odmah dok on još govoraše zapeva petao.
- 61** I obazrevši se Gospod pogleda na Petra, i Petar se opomenu reči Gospodnje kako mu reče: Pre nego petao zapeva odreći ćeš me se triput.
- 62** I izišavši napolje plaka gorko.
- 63** A ljudi koji držahu Isusa rugahu Mu se, i bijahu Ga.
- 64** I pokrivši Ga, bijahu Ga po obrazu i pitahu Ga govoreći: Proroci ko Te udari?
- 65** I druge mnoge hule govorahu na Nj.
- 66** I kad svanu, sabraše se starešine narodne i glavari sveštetički i književnici, i odvedoše Ga u svoj sud
- 67** Govoreći: Jesi li ti Hristos? Kaži nam. A On im reče: Ako vam i kažem, nećete verovati.
- 68** A ako vas i zapitam, nećete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti.

- ⁶⁹ Odsele će Sin čovečiji sediti s desne strane sile Božije.
- ⁷⁰ Svi pak rekoše: Ti li si dakle sin Božji? A On im reče: Vi kažete da sam ja.
- ⁷¹ A oni rekoše: Šta nam trebaju više svedočanstva? Jer sami čusmo iz usta njegovih.

ПОГЛАВЉЕ 23

- I**ustavši njih sve mnoštvo, odvedoše Ga k Pilatu.
- ² I počеше Ga tužiti govoreći: Ovog nadjosmo da otpadjuje narod naš, i zabranjuje davati ćesaru danak, i govori da je on Hristos car.
- ³ A Pilat Ga zapita: Ti li si car judejski? A On odgovarajući reče mu: Ti kažeš.
- ⁴ A Pilat reče glavarima sveštениčkim i narodu: Ja ne nalazim nikakve krivice na ovom čoveku.
- ⁵ A oni navaljivahu govoreći: On buni ljude učeći po svoj Judeji počevši od Galileje dovde.
- ⁶ A Pilat čuvši za Galileju zapita: Zar je on Galilejac?
- ⁷ I razumevši da je iz područja Irodovog posla Ga Irodu, koji takodje beše u Jerusalimu onih dana.
- ⁸ A Irod, videvši Isusa, bi mu vrlo milo; jer je odavno želeo da Ga vidi, jer je mnogo slušao za Njega, i nadaše se da će videti od Njega kakvo čudo.
- ⁹ I pita Ga mnogo koje za šta; ali mu On ništa ne odgovori.
- ¹⁰ A glavari sveštениčki i književnici stajahu, i jednako tužahu Ga.
- ¹¹ A Irod osramotivši Ga sa svojim vojnicima, i narugavši Mu se, obuče Mu belu haljinu, i posla Ga natrag Pilatu.
- ¹² I u taj se dan pomiriše Pilat i Irod medju sobom; jer pre behu u zavadi.
- ¹³ A Pilat sazavavši glavare sveštениčke i knezove i narod
- ¹⁴ Reče im: Dovedoste mi ovog čoveka kao koji narod otpadjuje, i eto ja ga pred vama ispitah, i ne nalazim na ovom čoveku nijednu krivicu što vi na njega govorite;
- ¹⁵ A ni Irod, jer sam ga slao k njemu; i eto se ne nalazi ništa da je učinio što bi zasluživalo smrt.
- ¹⁶ Dakle, da ga izbijem pa da pustim.
- ¹⁷ A trebaše o svakom prazniku pashe da im pusti po jednog sužnja.
- ¹⁸ Ali narod sav povika govoreći: Uzmi ovog, a pusti nam Varavu;
- ¹⁹ Koji beše bačen u tamnicu za nekakvu bunu učinjenu u gradu i za krv.
- ²⁰ A Pilat opet reče da bi on hteo pustiti Isusa.
- ²¹ A oni vikahu govoreći: Raspni ga, raspni.
- ²² A on im treći put reče: Kakvo je dakle on zlo učinio? Ja ništa na njemu ne nadjoh što bi zasluživalo smrt; dakle da ga izbijem pa da pustim.
- ²³ A oni jednako navaljivahu s velikom vikom, i iskahu da se Ga razapne; i nadvlada vika njihova i glavara sveštениčkih.
- ²⁴ I Pilat presudi da bude kao što oni ištu.
- ²⁵ I pusti onog što iskahu, koji beše bačen u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovu volju.
- ²⁶ I kad Ga povedoše, uhvatiše nekog Simona Kirinca koji idjaše iz polja, i metnuše na njega krst da nosi za Isusom.
- ²⁷ A za Njim idjaše mnoštvo naroda i žena, koje plakahu i naricahu za Njim.

- 28 A Isus obazrevši se na njih reče: Kćeri jerusalimske! Ne plaćite za mnom, nego plaćite za sobom i za decom svojom.
- 29 Jer gle, idu dani u koje će se reći: Blago nerotkinjama, i utrobama koje ne rodiše, i sisama koje ne dojiše.
- 30 Tada će početi govoriti gorama: Padnite na nas; i bregovima: Pokrijte nas.
- 31 Jer kad se ovako radi od sirovog drveta, šta će biti od suvog?
- 32 Vodjahu pak i druga dva zločinca da pogube s Njim.
- 33 I kad dodjoše na mesto koje se zvaše kosturnica, onde razapeše Njega i zločince, jednog s desne strane a drugog s leve.
- 34 A Isus govoraše: Oče! Oprosti im; jer ne znadu šta čine. A deleći Njegove haljine bacahu kocke.
- 35 I narod stajaše te gledaše, a i knezovi s njima rugahu Mu se govoreći: Drugima pomože, neka pomogne i sebi, ako je on Hristos, izbranik Božji.
- 36 A i vojnici Mu se rugahu, i pristupahu k Njemu i davahu Mu ocat,
- 37 I govorahu: Ako si ti car judejski pomози sam sebi.
- 38 A beše nad Njim i natpis napisan slovima grčkim i latinskim i jevrejskim: Ovo je car judejski.
- 39 A jedan od obešenih zločinaca huljaše na Njega govoreći: Ako si ti Hristos pomози sebi i nama.
- 40 A drugi odgovarajući ćutkaše ga i govoraše: Zar se ti ne bojiš Boga, kad si i sam osudjen tako?
- 41 I mi smo još pravedno osudjeni; jer primamo po svojim delima kao što smo zaslužili; ali On nikakvo zlo nije učinio.
- 42 I reče Isusu: Opomeni me se, Gospode, kad dodješ u carstvo svoje.
- 43 I reče mu Isus: Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju.
- 44 A beše oko šestog sahata, i tama bi po svoj zemlji do sahata devetog.
- 45 I pomrča sunce, i zaves crkveni razdre se napola.
- 46 I povikavši Isus glasno reče: Oče! U ruke Tvoje predajem duh svoj. I rekavši ovo izdahnu.
- 47 A kad vide kapetan šta bi, stade hvaliti Boga govoreći: Zaista ovaj čovek beše pravednik.
- 48 I sav narod koji se beše skupio da gleda ovo, kad vide šta biva, vrati se bijući se u prsi svoje.
- 49 A svi Njegovi znanci stajahu izdaleka, i žene koje behu išle za Njim iz Galileje, i gledahu ovo.
- 50 I gle, čovek, po imenu Josif, savetnik, čovek dobar i pravedan,
- 51 (On ne beše pristao na njihov savet i na posao) iz Arimateje grada judejskog, koji i sam čekaše carstvo Božije,
- 52 On pristupivši k Pilatu zaiska telo Isusovo.
- 53 I skide Ga, i obavi platnom, i metnu Ga u grob isečen, u kome niko ne beše nikad metnut.
- 54 I dan beše petak, i subota osvitaše.
- 55 A žene koje behu došle s Isusom iz Galileje, idoše za Josifom, i videše grob i kako se telo metnu.
- 56 Vrativši se pak pripraviše mirise i miro; i u subotu dakle ostaše na miru po zakonu.

ПОГЛАВЉЕ 24

A u prvi dan nedeljni dodjoše vrlo rano na grob, i donesoše mirise što pripraviše, i neke druge žene s njima;

² Ali nadjoše kamen odvaljen od groba.

³ I ušavši ne nadjoše telo Gospoda Isusa.

⁴ I kad se one čudjahu tome, gle, dva čoveka staše pred njima u sjajnim haljinama;

⁵ A kad se one uplašiše i oboriše lica k zemlji, rekoše im: Što tražite Živoga medju mrtvima?

⁶ Nije ovde; nego ustade; opomenite se kako vam kaza kad beše još u Galileji,

⁷ Govoreći da Sin čovečiji treba da se preda u ruke ljudi grešnika i da se razapne i treći dan da ustane.

⁸ I opomenuše se reči Njegovih.

⁹ I vrativši se od groba javiše sve ovo jedanaestorici i svima ostalim.

¹⁰ A to beše Magdalina Marija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale s njima koje kazaše ovo apostolima.

¹¹ I njima se učiniše njihove reči kao laž, i ne verovaše im.

¹² A Petar ustavši otrča ka grobu, i natkučivši se vide same haljine gde leže, i otide čudeći se u sebi šta bi.

¹³ I gle, dvojica od njih idjahu u onaj dan u selo koje beše daleko od Jerusalima šezdeset potrkališta i zvaše se Emaus.

¹⁴ A oni govorahu medju sobom o svima ovim događajima.

¹⁵ I kad se oni razgovarahu i zapitkivahu jedan drugog, i Isus približi se, i idjaše s njima.

¹⁶ A oči im se držahu da Ga ne poznaše.

¹⁷ A On im reče: Kakav je to razgovor koji imate medju sobom idući, i što ste neveseli?

¹⁸ A jedan, po imenu Kleopa, odgovarajući reče Mu: Zar si ti jedan od crkvara u Jerusalmu koji nisi čuo šta je u njemu bilo ovih dana?

¹⁹ I reče im: Šta? A oni Mu rekoše: Za Isusa Nazarećanina, koji beše prorok, silan u delu i u reči pred Bogom i pred svim narodom;

²⁰ Kako Ga predadoše glavari sveštencički i knezovi naši te se osudi na smrt, i razapeše Ga?

²¹ A mi se nadasmo da je On Onaj koji će izbaviti Izrailja; ali svrh svega toga ovo je danas treći dan kako to bi.

²² A uplašiše nas i žene neke od naših koje su bile rano na grobu,

²³ I ne našavši tela njegovog dodjoše govoreći da su im se andjeli javili koji su kazali da je On živ.

²⁴ I idoše jedni od naših na grob, i nadjoše tako kao što i žene kazaše, ali Njega ne videše.

²⁵ I On im reče: O bezumni i sporog srca za verovanje svega što govoriše proroci!

²⁶ Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da udje u slavu svoju?

²⁷ I počevši od Mojsija i od svih proroka kazivaše im šta je za Njega u svemu pismu.

²⁸ I približiše se k selu u koje idjahu, i On činjaše se da hoće dalje da ide.

²⁹ I oni Ga ustavljahu govoreći: Ostani s nama, jer je dan nagao, i blizu je noć. I udje s njima da noći.

³⁰ I kad sedjaše s njima za trpezom, uze hleb i blagoslovivši prelomi ga i dade im.

- 31 Tada se njima otvoriše oči i poznaše Ga. I Njega nestade.
- 32 I oni govorahu jedan drugom: Ne goraše li naše srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše pismo?
- 33 I ustavši onaj čas, vratiše se u Jerusolim, i nadjoše u skupu jedanaestoricu i koji behu s njima,
- 34 Koji govorahu: Zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.
- 35 I oni kazaše šta bi na putu, i kako Ga poznaše kad prelomi hleb.
- 36 A kad oni ovo govorahu, i sam Isus stade medju njima, i reče im: Mir vam.
- 37 A oni se uplašiše, i poplašeni budući, mišljahu da vide duha.
- 38 I reče im: Šta se plašite? I zašto takve misli ulaze u srca vaša?
- 39 Vidite ruke moje i noge moje: ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh tela i kostiju nema kao što vidite da ja imam.
- 40 I ovo rekavši pokaza im ruke i noge.
- 41 A dok oni još ne verovahu od radosti i čudjahu se reče im: Imate li ovde šta za jelo?
- 42 A oni Mu daše komad ribe pečene, i meda u saću.
- 43 I uzevši izjede pred njima.
- 44 I reče im: Ovo su reči koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši šta je za mene napisano u zakonu Mojsijevom i u prorocima i u psalmima.
- 45 Tada im otvori um da razumeju pismo.
- 46 I reče im: Tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos postrada i da ustane iz mrtvih treći dan;
- 47 I da se propoveda pokajanje u ime Njegovo i oproštenje greha po svim narodima počevši od Jerusalima.
- 48 A vi ste svedoci ovome.
- 49 I gle, ja ću poslati obećanje Oca svog na vas; a vi sedite u gradu jerusalimskom dok se ne obučete u silu s visine.
- 50 I izvede ih napolje do Vitanije, i podignuvši ruke svoje blagoslovi ih.
- 51 I kad ih blagosiljaše, odstupi od njih, i uznošaše se na nebo.
- 52 I oni Mu su pokloniše, i vratiše se u Jerusolim s velikom radošću.
- 53 I behu jednako u crkvi hvaleći i blagosiljajući Boga. Amin.

For other languages please go to www.wordproject.org